Viața studențească

REVISTĂ A ASOCIAȚIILOR STUDENȚILOR DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

12 PAGINI • 0,50 LEI • ANUL XI • NR. 40 (205) • SÎMBĂTĂ 3.XII.1966

VIITORUL ORAȘ STUDENȚESC SE NAȘTE AZI

Sfidînd o tradiție oarecum lirică, studenții anilor noștri au părăsit mansardele, preferînd, cu aceeași tentație spre contemplație și visare, panorama orașului văzută de la alte înălțimi, de la înălțimile modernelor și luminoaselor cămine, construite surprinzător de rapid pentru ochiul obișnuit cu evoluțiile anterioare lente și firesc pentru cei acomodați ritmului dezvoltării noastre contemporane. În București, de pildă, au apărut, ca materializări simbolice ale preocupărilor permanente ale țării pentru crearea tuturor condițiilor prielnice studiului, cartiere întregi de blocuri de arhitectură armonioasă, de autentică coeziune compozițională și estetică, adevărate orășele studențești, integrate organic peisajului tînăr și proaspăt al Capitalei. Fiecare element al geografiei noastre citadine are o istorie pe care nici o proiecție de imagini, oricît ar fi de viu comentată, nici un volum de mărturii și nici o suită de paralele statistice oricît de ample ar fi nu o pot cuprinde, nu-i pot fixa vastele reverberații pe care le trezește. Există o istorie colectivă, pe coordonatele căreia se inserează fragmentele de istorie individuală, o istorie colectivă pe care o făurim și de care sîntem conștienți și responsabili. O generoasă grijă înconjoară tineretul dornic să învețe, i se acordă din partea întregii țări o nețărmurită încredere.

Complexul de cămine „Regie" al Institutului politehnic „Gh. Gheorghiu-Dej" și complexul „Grozăvești" al Universității din București, însumînd 16 blocuri și adăpostind aproape 8 000 de studenți, oferă vizitatorului, oprit admirativ în fața sucesiunii ritmice a clădirilor, surpriza unei revărsări nestăvilite de tinerețe zgomotoasă. Un oficiu poștal propriu, cum fiecare orășel trebuie să aibă, dar depășind cu mult cantitativ cifrele de înregistrare obișnuite, aduce zilnic 1 000—1 500 scrisori din toată țara, pline de apelative sentimentale, mai ales materne, de sfaturi grave, de predilecție paterne. Și ca în orice orășel, o policlinică, un teren sportiv amenajat bineînțeles pentru fotbal și baschet, o popicărie, un absolut necesar debit de tutun și ziare, un club, ceva cam neîncăpător (150 de locuri), prevăzut cu o bibliotecă, cu jocuri de șah și table. Toate aceste dotări sporesc confortul micului orășel.

O dată intrați pe aleile ce despart clădirile fiecărui complex ne-am pus întrebarea firească: prin ce se individualizează forfota care le anima de cea întîlnită în oricare alt cartier nou de locuințe, ce există aici specific studențesc în afara orarului zilnic de cursuri și studii? Prin ce se manifestă fantezia inerentă tinereții, entuziasmul inițiativelor înnoitoare ale studenților, dacă există o tentație spre fixarea unei tradiții în viața acestui colectiv, dacă unitatea lui trece dincolo de cea oferită direct de comunitatea profesională?

Care sînt acele lucruri absolut necesare pentru crearea vieții de colectiv larg și în ce măsură ele depind de-acum, după ce baza confortului studenților s-a realizat întrutotul, de spiritul lor de inițiativă gospodărească?

(Continuare în pag. 3)

Desen de Dan CIOCA

Estudiantina

Trebuia să-l cunosc pe **GHEORGHE CODREȘ**, student anul V, Facultatea de drept, Universitatea București, și iată-mă printre cei care dezbat lucrările în cadrul Seminarului național științific studențesc, în incinta Institutului de științe economice „V. I. Lenin" București. O atmosferă sărbătorească dar totodată plină de încordare. Așadar, printre cei care au citit în cadrul secției a VI-a — Legislație economică — l-am întîlnit pe Gheorghe Codreș. Intîmplarea făcuse să ne cunoaștem cu cîteva ore înainte, așezîndu-ne unul lîngă altul. Pregătise indiscutabil, după nopți și zile de muncă intensă, o lucrare care ni s-a părut deosebită; o lucrare care poartă titlul: „Bugetul de stat al Republicii Socialiste România, act de planificare financiară". Lucrarea este nucleul viitoarei lucrări de diplomă. „Bineînțeles, aceasta va fi lucrarea de diplomă, dar sub o formă nouă, adăugită". Deci alte zile, alte nopți. Omul nu precupețește nimic atunci cînd există interes. Acest om solid, cu părul negru, cu ochii negri, cu mustața neagră, mi-a inspirat acel respect deosebit pe care ți-l inspiră numai acei oameni care se-apleacă dincolo de forma literelor.

Lucrarea sa urmărește: actele de planificare prin corelarea lor cu planificarea economică și locul bugetului de stat în cadrul sistemului actelor de planificare financiară. Bugetul de stat e privit din două unghiuri: al categoriei economice și al categoriei juridice.

Gheorghe Codreș demonstrează importanța bugetului de stat în socialism, importanța care rezultă din cele două funcții: de repartiție a venitului național și funcția controlului prin leu și însemnătatea bugetului pentru realizarea planului de stat al economiei naționale.

Prezentînd lucrarea care a suscitat discuții și aprecieri favorabile, Gheorghe Codreș arată o dată în plus că un student în pragul absolvirii studiilor superioare își așteaptă binemeritatul loc în munca necesară a societății.

Dumitru M. ION

Actualitatea în asociații

O problemă la ordinea zilei: instruirea cadrelor U. T. C. și A. S.

De săptămîna trecută au început, și se vor termina în aceste zile, instruirile cadrelor U.T.C. și A.S. de la nivelul grupelor și anilor de studiu, precum și a consiliilor A.S. și U.A.S. de la facultăți, institute și centre universitare. Dînd viață înaltelor sarcini încredințate de conducerea partidului, învățămîntului superior, subliniate încă o dată cu prilejul deschiderii anului universitar, pe baza hotărîrilor Congresului al VIII-lea al U.T.C., ale recentelor plenare ale C.C. al U.T.C. și ale Consiliului U.A.S.R., instruirile care au loc acum sînt menite să ajute cadrele U.T.C. și A.S. în aprofundarea problemelor legate de munca pe care o desfășoară. Ele au totodată scopul de a preciza principalele probleme care urmează să fie rezolvate, de a orienta activul din facultăți spre formele și metodele de muncă cele mai bune, pe care însăși experiența, succesele multor organizații U.T.C. și asociații le recomandă. De priceperea și experiența cadrelor U.T.C. și de asociație, îmbogățită de obicei în urma instruirilor, pe baza concluziilor desprinse din adunările de dare de seamă și alegeri, depinde în mare măsură conținutul activității, succesul muncii politico-educative desfășurată în facultăți și institute de organizațiile U.T,C. și asociații sub semnul marilor exigențe și îndatoriri pe care le implică pregătirea temeinică a viitorilor specialiști.

Premiera Naționalului clujean

Recent Teatrul Național din Cluj a prezentat pe scena Casei de cultură a studenților clujeni spectacolul cu piesa „Părinții teribili" de Jean Cocteau, în regia lui Victor Tudor Popa. Din distribuție au făcut parte actorii : Silvia Ghelan, George Mottoi, Maia Tipan, Liliana Welther și Barbu Baranga. Salutăm din toată inima această inițiativă și ni se pare cu atît mai meritorie, cu cît reprezentația pe scena studenților urma direct spectacolul de premieră.

Mihai MITEA

Început promițător

Cercurile artistice de pe lîngă Casa de cultură din Craiova și-au reluat activitatea. Sperăm într-o rodnică activitate, deoarece în programul fiecăruia figurează o serie întreagă de proiecte ce rețin interesul.

Cunoscutul cerc foto, de pildă, intenționează să realizeze o expoziție de fotografii artistice ; totodată el are în program să inițieze cîteva schimburi de experiență cu celelalte cercuri din țară organizînd o expoziție volantă cu lucrări din diferite centre universitare.

Plasticienii vor expune și ei, în cadrul casei de cultură, schițe, pînze, dintre cele mai reușite.

Se prevede o activitate febrilă și în cercul „Dans modern", numeroși fiind de data aceasta participanții dornici să prindă ritmurile la modă. Ni s-a mărturisit totodată că cei mai buni dansatori pregătesc un tablou coregrafic.

Studenții facultăților de Filologie, Matematică, Electrotehnică și Științe economice s-au întrunit recent în ședința inaugurală a cercului cu „profil artistic".

Viorica BELU

Pe șantierele muncii patriotice

Recenta plenară a C.C. al U.T.C. a hotărît ca studenții să efectueze periodic muncă patriotică. În acest scop s-au luat măsuri organizatorice și în București, înființîndu-se un comandament la nivel de centru universitar și comandamente în institutele de învățămînt superior. Ca modalitate de lucru s-au preconizat două sisteme : unul general, care se practică în toate institutele pe baza unei planificări prealabile, în funcție de programul studenților și, al doilea, care constă în organizarea unor brigăzi cu caracter permanent, fiecare formate din 100 de oameni, la Institutul de științe economice și Institutul politehnic București.

Fiecare brigadă, împărțită în două grupe a 50 de oameni, lucrează o săptămînă continuu, o grupă dimineața, alta după-amiaza, în așa fel încît munca lor să aibă și o eficiență economică. În fiecare din cele două brigăzi lucrează și cîte 10 studenți de la Construcții, cu sarcina de a asigura un sprijin calificat pentru studenții care lucrează.

Putem spune că la scurt timp după ce această hotărîre a fost luată, mii de studenți bucureșteni au venit pe șantiere pentru a ajuta pe constructori. Cei de la Construcții contribuie la înălțarea unui nou cămin al institutului lor ; mediciniștii lucrează la „Galenica" și „Fiola", iar cei de la I.S.E. la noile clădiri ale institutului ; studenții Universității împreună cu politehniștii ajută la ridicarea unor cămine de la Regie.

O notă bună pentru organizatori, ca și pentru conducerea șantierelor, care au reușit să asigure studenților echipament de protecție, unelte și o îndrumare judicioasă, astfel ca timpul afectat lucrului să fie folosit integral.

Pentru sezonul rece s-a luat legătura cu Sfatul popular al orașului București în vederea indicării unor obiective unde studenții să poată lucra în interior. Aici vor fi lucrări mai grele, sub aspectul calificării, dar cu o îndrumare atentă se pot realiza lucruri frumoase.

V. EMIL

Studenții în mijlocul cooperatorilor

Zilele trecute ansamblul folcloric al Casei de cultură a studenților Galați, ansamblu înființat de curînd, dar care cuprinde deja un număr de 60 de membri în cele trei formații : orchestră, dansuri, soliști vocali, a fost oaspetele cooperatorilor din comuna Independența, raionul Galați. Aici ei au prezentat spectacolul „Mîndră e Moldova mea" sub conducerea muzicală a profesorului Fănel Drăguș, coregrafia Martin Tudorel și regia lui Alexandru Nicolaev. Cei peste 400 de spectatori au aplaudat cu căldură programul care a cuprins cîteva selecțiuni din folclorul regiunii noastre, cum au fost : „Sîrba din regiunea Galați", interpretată de orchestră, „Barbuncul", dans popular, precum și melodiile „Sînt vrînceancă de la munte", „Frunză verde baraboi" și „Cît e țara mea de mare", interpretate de Maria Cîrlioru, Ion Salcu și Elena Stan.

Înainte de spectacol studenții au făcut o vizită la cooperativa agricolă de producție din localitate.

Prin acest spectacol s-a inaugurat seria spectacolelor care vor fi date pentru țăranii cooperatori din regiune, ceea ce constituie o inițiativă lăudabilă a conducerii Casei de cultură și sperăm că nu peste mult timp și studenții gălățeni vor avea ocazia să aplaude folclorul românesc adus în scenă de ansamblu.

Corneliu STÎRCESCU

Cînd vrem, iată că se poate!

In sfîrșit, la Facultatea de chimie a Universității din București, sîmbătă seara s-a „spart gheața". A fost organizată o serată dansantă ! Cu tot spațiul limitat, cu toată lipsa de... Chimiștii, studenți și cadre didactice, au construit, cu mijloace locale, o stație de radioamplificare, au asigurat benzi utile pentru un antrenant program de muzică ușoară ; a fost amenajat și un mic bufet-bar.

Prin urmare, cînd vrem, iată că se poate să petrecem plăcut, în cadrul facultății, o seară. Și dacă am constatat că nu este exclus, așteptăm și pe viitor asemenea inițiative !

Constantin NEDEA

Disciplina entuziasmului

S-a lansat, în conferința U.A.S. din centrul universitar Craiova, ideea disciplinării entuziasmului. A lansat-o raportul de activitate prezentat de Nicolae Voica, *președintele Consiliului, au dezvoltat-o cei mai mulți vorbitori la discuții. Ce anume ni s-a părut foarte interesant în acest sens : obiectivitatea și competența discuțiilor. Tentația de a trece peste lipsurile și greutățile perioadei analizate, în condițiile exploziei de entuziasm care anima viața universitară craioveană prilejuită de înființarea Universității, de noile ei auspicii, ziceam — această tentație a fost înlăturată de la început. Încă raportul a fost o pildă de abordare a problemei, excelînd în franchețea cu care au fost consemnate, într-un stil sobru, realizările obținute în cei doi ani care au trecut de la a V-a Conferință U.A.S., în toate compartimentele vieții universitare craiovene, în contextul cărora toate eșecurile și realizările incomplete au fost circumscrise ca dăunătoare, trenante, oferindu-se remediile cele mai eficiente.*

În problema învățăturii, raportul, luările la cuvînt ale delegaților și invitaților au surprins exact punctul nevralgic — lipsa de interes a multor studenți, superficialitatea altora. Cadrele didactice invitate (prof. univ. Ion Mihăilescu, *prof. dr. docent* Marius Preda, *rectorul Universității) au insistat asupra conlucrării dintre asociații și profesori, în vederea depistării unor lacune în procesul de învățămînt și găsirii unor soluții dintre cele mai bune.* Ion Văduva *(Agricultură),* Vasile Ciocan *(Horticultură),* Florentina Raicu *(Fizică-chimie) și* Nicolae Marinescu *(Filologie), pornind de la realitățile din facultățile lor, și-au exprimat încrederea că, prin efortul comun al tuturor factorilor, studențimea craioveană va obține în viitor succese mari. Dorința tuturor studenților de a învăța cît mai bine, entuziasmul lor, trebuie dirijate, îndreptate spre dezvoltarea unei tradiții universitare. Consecvența — iată condiția esențială a celor mai de seamă realizări. Disciplinarea entuziasmului înseamnă în primul rînd realizarea acestei consecvențe. Aceste idei au reieșit cît se poate de clar din discuțiile purtate pe marginea raportului.*

Activități bogate în cadrul grupelor, anilor și facultăților, acțiuni interesante la casa de cultură, participarea la toate manifestările cultural-artistice din oraș, prezența vie în viața orașului — toate acestea sînt căile realizării celei mai importante sarcini a Universității — aceea de fi focar de cultură. Studențimea craioveană — s-a spus — trebuie să fie o prezență activă, să se formeze la temperatura cea mai înaltă a activităților, a entuziasmului. Structura Universității, complexitatea disciplinelor și profilelor, este o premisă sigură a realizării acestui deziderat.

Hotărîrile adoptate de conferință, angajamentele studenților — depășind prin maturitatea lor emoțiile începutului *— au țintit așadar punerea unei temelii puternice edificiului universitar craiovean. Este și convingerea noastră că anumite greutăți și lipsuri pot și trebuie în mod hotărît și operativ remediate (s-au semnalat abateri de la disciplină, funcționarea capricioasă a policlinicii studențești, o serie de deficiențe în documentarea studenților și în efectuarea practicii în producție).*

În încheierea lucrărilor, a luat cuvîntul tovarășul PETRU ENACHE, prim secretar al C.C. al U.T.C., *care a apreciat drept pozitivă munca asociațiilor din centrul universitar Craiova și a scos în evidență rezultatele bune obținute de acestea în ultimii doi ani. Vorbitorul a făcut importante recomandări pentru activitatea de viitor : cultivarea răspunderii față de învățătură a studenților, organizarea acțiunilor și activităților pe baza specificului fiecărei facultăți. Activitatea educativă va trebui să fie mai bine orientată spre dezvoltarea sentimentelor de înalt patriotism și a trăsăturilor morale proprii oamenilor societății noastre. Preocuparea pentru organizarea timpului liber al studenților, cît și a unor acțiuni de muncă patriotică — sînt sarcini la fel de importante ce stau în fața asociațiilor.*

Modul cum a decurs conferința, obiectivitatea și sinceritatea discuțiilor, propunerile și sugestiile foarte importante au creat premise temeinice pentru o bogată activitate de viitor. Studențimea celei mai tinere universități a țării este hotărîtă să întîmpine cea de a VI-a Conferință pe țară a U.A.S.R. cu cele mai bune rezultate la învățătură, cu o activitate bogată și variată în toate compartimentele vieții universitare.

D. CONSTANTIN

VIITORUL oraş studenţesc se naşte AZI

(Urmare din pagina 1)

Despre specificul oraşului studenţesc

Convorbirile pe care le-am avut cu diferiţi studenţi care locuiesc în complexele studenţeşti „Grozăveşti" şi „Regie" au demonstrat că, virtual, există această dorinţă de organizare a unei vieţi colective pe specific studenţesc, dar ea se exprimă vag şi se aplică... de loc.

BURCIU MARIA şi STANCIU IOAN (anul IV, Facultatea de transporturi) au insistat asupra faptului că nimic nu deosebeşte aceste două complexe, ca atmosferă, de, să zicem, un cvartal din Balta Albă sau Drumul Taberei.

— În interior totul e frumos, bine făcut, camerele sînt fără doar şi poate... de cămin. *Dar proiectanţii au uitat un lucru, care nu e lipsit de importanţă: ansamblul să aibă o notă aparte, originală, specific studenţească.* Totul este prea utilitarist şi cu economie de imaginaţie...

— *Nu exagerăm pretenţiile dar ne gîndim că se putea construi şi un club încăpător, cu o sală de spectacole şi de dans, o terasă de vară, un café-bar, un mic complex comercial...* Un club ne-ar trebui. Avem nevoie de destindere şi trebuie, pentru asta, să luăm drumul pînă în oraş, la casa de cultură sau la clubul celălalt, mai mare, de la căminul de fete nr. 1.

GABRIEL TURCILĂ îşi combate colegul cu argumente. — Uite cum văd eu problema: *nu de vreun restaurant avem nevoie, ci de un local plăcut, cu televizor, cu reviste şi ziare, cu un tonomat. La o cafea citeşti o revistă, mai asculţi muzică....*

— *S-a mai uitat ceva: n-avem unde face sport!*

— N-aveţi baza clubului „Politehnica"?

— Asta-i pentru... „profesionişti". Nouă nu ne dau drumul înăuntru, că se strică terenul şi gazonul!

cu gust, nu aşa cum s-a făcut... Mai ales că la noi, la Politehnică, există şi un atelier de turnat statui... Avem şi colegi la arte plastice, la arhitectură. *Ne trebuie şi nouă un regizor!?*

Autorii acestei anchete s-au deplasat mai întîi la Institutul de arte plastice. Un răspuns general: Se poate.

ILIE BOCA (anul VI, clasa maestrului Al. Ciucurencu): Ar fi o iniţiativă frumoasă. *Aş propune, prin intermediul „Vieţii studenţeşti", ca studenţii de la „monumentală" să-şi aleagă pentru diplomă decorarea holurilor, cum facem în prezent la Institutul agronomic.* Şi acum o propunere concretă: din clasa maestrului Al. Ciucurencu sîntem patru, Oprişan Letiţia, Iulius Tanasis, Eugen Barandov şi eu, gata să expunem în două holuri lucrările noastre. *Am fi bucuroşi să ne întîlnim cu locatarii căminelor, să discutăm cu ei despre pictură. Ar fi interesante şi expoziţii de lucrări din practică şi din excursiile de studii, de tapiserie, ceramică, pictură pe sticlă...* Sînt convins că toţi colegii mei ar face cadou iubitorilor de pictură, colegilor noştri de la alte institute, multe din creaţiile lor, ca să înlocuiască atît de plictisitoarele fotografii „după natură" expuse pe pereţi. *Aşteptăm invitaţia comitetelor de cămin, mai ales că noi nu avem la institut o sală pentru expoziţii...*

La Institutul de arhitectură „Ion Mincu" stăm de vorbă cu FLORIAN DUMITRIU (anul VI). Pentru închegarea unei vieţi interioare în aceste complexe studenţeşti, perspectiva construirii unor dotări ample (magazine, săli de club spaţioase), mergînd pe principiul complexului studenţesc total, independent şi autonom, cum sînt cele din Ciudad de Mexico, Caracas, Bonn, Moscova, este pentru noi o chestiune mai îndepărtată. Pentru necesităţile şi posibilităţile noastre actuale importantă este cred organizarea unor amenajări imediate, efectuate cu resursele interne, tot studenţeşti, fără investiţii suplimentare, în spaţiul arhitectonic deja existent.

alte moduri de agrement: într-unul să fie amplasată sala de jocuri, în altul barul, în altul o sală de dans (în cazul în care complexul cuprinde atît băieţi cît şi fete). În felul acesta s-ar putea dezvolta o viaţă mai organizată, mai unitară a studenţilor complexului, s-ar ajunge la formarea unor relaţii mai strînse de prietenie între locatarii acestor cămine şi colectivul lor şi-ar profila o personalitate distinctă.

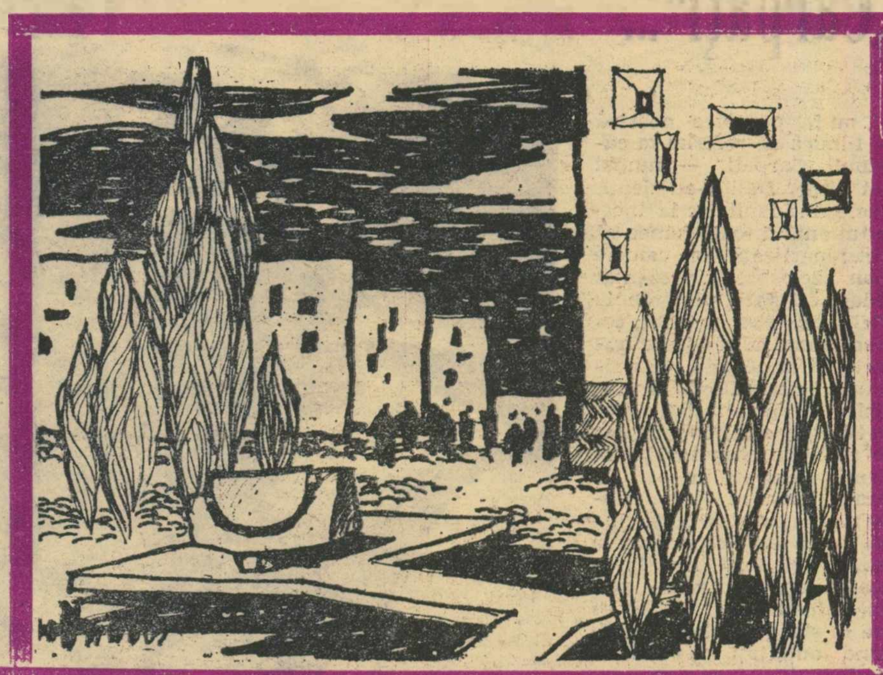
Aşadar, în primul rînd, totul depinde de noi, conchide NICOLAE TOMA. *Mă gîndesc la faptul că între noi se stabilesc de la sine o serie de relaţii intime. Dar în mod deliberat n-am încercat încă să facem apel la aptitudinile şi la spiritul nostru gospodăresc. Sînt multe lucruri pe care le putem face singuri, în timpul nostru liber: parcul, holurile* (aşa cum spunea colegul nostru de la Arhitectură). *Comitetelor de cămin le revine sarcina de a organiza acţiuni comune de mai largă participare. Ce ne vom aminti*

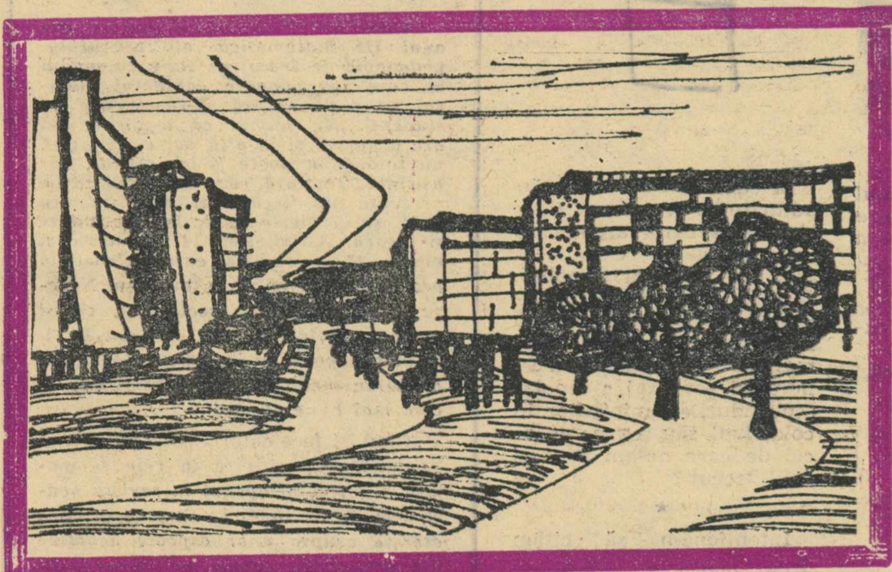
sau în holuri? Chiar seri de muzică de cameră, de lieduri, de arii de operă şi operetă?... Ar fi foarte frumos! Sau seri de serenade, concepute ca manifestări colective (sîmbătă şi duminică seara) *cu personaje simbolice: trubaduri...*

MAGDA BORDEIANU (I.A.T.C.): Subscriu. *Ce-ar fi să organizăm de Anul nou, în aer liber, carnavalul omului de zăpadă, cu bătăi cu bulgări, cu pluguşoare şi colinde, cu muzică?... Un concurs al constructorilor de cetăţi albe?*

NICOLAE TOMA: Pe aceeaşi linie ar fi binevenite concursuri sportive între cămine: fotbal, volei, baschet etc.

Propunerile pot continua... *Reţinem însă ideea necesităţii colaborării între studenţii care urmează facultăţi cu profil diferit, ideea turneelor unor echipe de studenţi-actori sau solişti instrumentişti şi vocali prin cluburile căminelor şi institutelor. TOTUL SE POATE FACE!*

— *E cam pustiu aici la noi. Se petrec puţine evenimente. Rar. Unde să se petreacă? La cantină?*

„Casa neterminată"... nu numai povestea unui film

LIVIU LUCA (anul V, T.C.M.): Acum trei ani, aici s-a turnat un film — „Casa neterminată". Regizorul s-a gîndit că trebuie să împrospăteze atmosfera, să-i dea mai mult dinamism. A pus nişte statui în faţa căminelor, a amenajat holurile cu fresce şi alte ornamente. De, ca în filme... Au apărut statuile de placaj şi ghips, nişte panouri vesele. Filmul s-a turnat. A venit ploaia, vîntul şi mucavaua s-a topit. Noi am zis că poate văd filmul şi tovarăşii de care depinde... *Să avem şi noi un parc cu statui, cu arteziene, holurile să fie decorate*

Avînd în vedere nevoia imperioasă a construirii noului Institut politehnic (care ar rezolva de altfel toate aceste limite ale complexelor actuale), *intenţiile noastre de sporire a confortului şi de extindere a exigenţelor estetice trebuie să meargă, mai ales, pe linia utilităţii maxime şi mai puţin pe cea a dezvoltării dotărilor complexului. Se pot amenaja însă cu eforturile studenţilor, în holurile căminelor, destul de mari şi spaţioase, mici săli de club, cu o decoraţie simplă dar mai atrăgătoare decît cea care este acum, cu cîteva mese de ping-pong, biliard, cu un bar de proporţii reduse, cu cîteva mese de consumaţie. Studenţii de la arhitectură şi-ar da tot concursul. Datorită cursului de peisagistică urmat de noi am putea ajuta şi la amenajarea parcurilor şi a spaţiilor verzi. O altă posibilitate ar fi ca fiecare hol al blocurilor să ofere*

mai tîrziu de timpul petrecut în cămine, şi apoi, ce lăsăm noi moştenire celor ce vin după noi? Peste zece ani, să zicem, ce anume le vom vorbi studenţilor de atunci, care vor locui aici, despre trecerea noastră? Ce obiceiuri le transmitem? Avem la institut cîteva tradiţii frumoase: primirea bobocilor, carnavalul de revelion... Trebuie să avem şi aici! Trebuie începută...

...Tradiţia noastră studenţească

OCTAVIAN STOICA (anul IV, Facultatea de limbă şi literatură română): Tradiţia convieţuirii atîtor mii de studenţi într-un orăşel al lor este, cred eu, o creaţie colectivă, ceva în genul folclorului. Oraşelul de pe Splai e însă foarte tînăr. Trebuie căutaţi creatori anonimi (un paradox?") sau, mai bine zis, stimulaţi. „Folclorul" nostru studenţesc trebuie să fie expresia unei înalte spiritualităţi, să fie evident rodul unei ambianţe tinereşti. Şi dacă e vorba de specificul oraşului studenţesc, el nu se reduce la construcţii şi dotări speciale (adică nu în primul rînd) ci, dimpotrivă, este rezultatul vieţii spirituale fecunde a locuitorilor lui. *Propun un obicei: Proba „sfinxului", pentru boboci. La intrarea în cămin bobocii să fie obligaţi să răspundă la cîteva întrebări care să le pună la încercare isteţimea (una de meserie, una de viaţă, una de cultură — să zicem). Ca tînăr scriitor m-aş bucura să particip la serate (tradiţionale şi nu sporadice!) de literatură, la întîlniri cu colegii noştri.*

CRISTIAN MIHĂILESCU (anul IV, Conservatorul „Ciprian Porumbescu"): *Au apărut printre studenţi multe orchestre bune. N-ar fi bine să se organizeze seri de muzică la club*

CU FANTEZIE, CU SPIRIT DE INIŢIATIVĂ, CU POEZIE...

Proiecţie în viitor

Unii studenţi au propus un orăşel cu viaţă independentă, alţii dimpotrivă. Concluziile noastre sînt undeva la întîlnirea acestor opinii. Aşa cum este astăzi, oraşelul de pe Splai este unul deschis, depinzînd într-o proporţie majoritară de marele oraş. Stînd de vorbă cu constructorii noului ansamblu de clădiri al Institutului politehnic, cu alte organe de resort, privind machete şi proiecte, sîntem în măsură să confirmăm optimismul studenţilor: cele mai multe din doleanţele lor vor fi îndeplinite pînă în 1970. Pe multe zeci de hectare noul oraş studenţesc va întruni cele mai exigente sufragii. Va fi şi o bază sportivă (şi una nautică!), şi un restaurant, şi un club, şi un parc imens cu statui şi arteziene. Dacă din prima etapă proiectanţii şi constructorii n-au pus pe primul plan realizarea unei individualizări a complexelor, în a doua etapă ea este pusă imperios. În sfîrşit, idei originale sînt multe, noi le aşteptăm să fie transpuse în realitate. Aşa de exemplu am dori o intrare (un arc, o poartă în stil popular etc.), care să marcheze simbolic pătrunderea în oraşul studenţesc.

Desigur studentul de azi are de ce să fie invidios pe cel de mîine. Are însă şi o recompensă: el a visat toate acestea, le-a voit, ba mai mult, a contribuit la realizarea lor. Ca să aibă dreptul peste patru ani să ceară celor ce vor veni, să-i continue şi visul şi împlinirea lui.

Dana DUMITRIU
Constantin DUICA

Turnul Babel și căminul „Carpați"...

...au în povestea noastră — fiindcă ne referim la căminul „Carpați" — numai opt etaje. Deși s-au depus unele strădanii ca la începutul anului toată lumea să fie repartizată în camere („un zelos" a prezentat chiar secretariatului de la Fizică un tabel complet, cerînd numai să se bifeze numele) și la această oră situația e neclarificată. În registrul administrației camera 30 et. I este ocupată, dar în realitate numai doi studenți locuiesc în ea. Pe Aurel Tudoran l-am căutat o seară întreagă. Ion Mateescu este repartizat la camera 21, et. 7, însă în această cameră n-are pat. În camera 17, et. 8, lumea stă în stare de alarmă, unii fiind anunțați să rămînă pe loc, alții să se deplaseze ș.a.m.d. „Noile mișcări sînt făcute deoarece trebuie să eliberăm sălile de lectură" — ne informează direcția educativă. Și sînt **radicale** pentru că locatarii lor erau „eterogeni" iar **instrucțiunile ministerului prevăd efectuarea cazării pe facultăți și ani de studii.** Nu ne mai întrebăm cum s-a întocmit inițial tabloul de vreme ce s-au constatat atîtea locuri libere încît azi se pot descongestiona șase săli de lectură. Amintim numai că N. Vlăduț, anul IV Chimie, a fost trecut din 1 bis, et. I, în 6, et. I, la colectivul anului IV Chimie, în locul lui Adrian Oprea din anul IV Chimie, mutat (cu avizul comitetului de cămin) în camera 7, iar că în 23 noiembrie acesta din urmă avea să se reintegreze la anul IV Chimie, în 1, et. I ! (Asta pentru a susține pledoaria „organizării" fără cusur). Și continuăm prin constatarea că **în urma transferărilor fără rost și foarte dese nu se mai știe exact cine și unde stă și nici nu mai există o evidență clară a locurilor libere din cămin.**

O întîmplare petrecută în seara lui 16 noiembrie ne-a adus față în față cu un băiat grăbit și secretos, care îl căuta pe tovarășul Nicolaide, directorul educativ, personal. (Ne facem autocritica pentru încercarea de a-l fi indus în eroare, prezentîndu-ne drept personaj de încredere al directorului). „Facultatea nu ne-a aprobat cămin, stăm în gazdă. Întîlnindu-ne cu tov. Nicolaide în Gara de Nord am ajuns, din vorbă în vorbă, la locuință. Ne-a spus să venim pe la dînsul și, după ce-o să vadă ce locuri libere îi rămîn, o să ne ajute. Dacă mai știm și alți studenți necăjiți să-i aducem, să facem cîte o cerere și ne primește pe toți". „Necăjiții" noștri erau repetenții Mihai Bălu și Leonard Constanda, din anul III Geografie. Parcă acum întrezărim și o explicație a faptului că la cererea Facultății de fizică, de a se comunica numărul disponibil de locuri, nu a fost dat nici un răspuns.

Nu, imaginea de mai sus nu a fost surprinsă la căminul „Carpați", unde fotoreporterul „Vieții studențești" nu are acces decît după aprobări și supraaprobări, ci în camera nr. 313 de la complexul „Grozăvești".

cine împarte, parte-și face...

...cu toate că **teoretic** posibilitatea a fost exclusă. S-a instituit o comisie medicală care să hotărască cine are drept la regim preferențial! Dar, iată, doctoriței Paruta i se pune pe masă, în ajunul examenului, o listă cu nume și i se explică : „Aceștia sînt protejații lui Nicolaide". Totuși, Mircea Anker a fost convins să renunțe la astenie (și la o cameră de o persoană în care se instalase), Ștefan Hoza (cu astenie gen Anker) a devenit bolnav. În fine, mulți au fost găsiți sănătoși. Nu știm nici noi din ce curiozitate ne-am uitat puțin pe însemnările cu parafa dispensarului și le-am confruntat „cu terenul". Ce am constatat ? Hoza e înghesuit cu sindromul său astenic în 39, et. 4 — cameră de o persoană, Nicu Octavian — fără diagnostic — ajunge să emită pretenții la o cameră preferențială. Mircea Regneală (nevroză astenică, menționată în tabel cu o cerneală diferită, apare în 33, et. 4, în schimb V. Agafiței (varice) e transferat de la mezanin la etajul I, Ștefan Ștefănescu (insuficiență aortică) face și el o mică ascensiune. Dăm tabloului caricatural de mai sus explicația... „fără cuvinte".

banii pe borcane și cutia de bomboane...

...Se clatină dar nu își pierde echilibrul. Are mai multe variante și argumente forte care, dacă în unele forme nu conving interlocutorul, încep a fi „strigate". Introducerea e aceeași : conform unei dispoziții a rectoratului, „O" femeie de serviciu (numele e păstrat cu discreție), a ridicat toate sticlele și borcanele din căminul „Carpați" și le-a valorificat. Cuprinsul se modifică. Direcția susține: „Au fost 12 și s-au încasat 23 de lei" ; clevetitorii zic : „din 8 etaje s-ar fi adunat mai multe". Într-un punct, o coincidență ! Studentul I. Nete a primit în mînă 23 de lei, fără chitanță ; **(de altfel nu există nici un act justificativ în această chestiune).** Ce urma să se facă cu aceștia ? Varianta conducerii afirmă: „Să cumpere o cutie de bomboane pentru fruntași", varianta Nete : „Să iau materiale pentru pavoazare, dar cum materialele ne-au fost date, banii nu i-am cheltuit". După alegeri, Nete : „Am înmînat suma directorului educativ" ; directorul educativ : „I s-au dat banii lui Anker și i-a cheltuit cu pavoazarea". Finalul sună puțin iritat. Și ce vă tot interesează problema asta de mult lămurită ? Anker șoptește : „Ni s-a atras atenția să nu ajungă mai departe chestia cu sticlele". Drept care ne oprim și noi aici !

„magnificii" preiau conducerea ?

...De cînd am ajuns să ne conducă repetenții, să ne culturalizeze restanțierii ? În comitetul de cămin „Carpați" **șef de colectiv** este dublul repetent M. Anker. Stația de radio-amplificare e mînuită de Adrian Șebe, altul care a repetat anul III ! Ștefan Hoza înoată în restanțe. Oare au dispărut studenții serioși și demni de încredere, cu autoritate morală, care să vegheze asupra vieții de cămin ?

Și cum de-a fost ales în adunare A. S. Anker ? Cine și în baza căror argumente l-a propus ? Conștienți însă de eroarea produsă, factorii responsabili nu consideră de obligația lor să intervină și să îndrepte anomalia. Nu sesizează că susnumitul personaj a cooptat din rîndurile căminiștilor, în colectivul său, exact pe acei de care ne-am izbit și anul trecut ?

★

Intenționam să cităm drept motto al articolului cîteva paragrafe din dispozițiile ministerului privind organizarea și funcționarea căminelor, cîteva paragrafe din instrucțiunile U.A.S.R. privind alegerea cadrelor conducătoare spre a sublinia punct cu punct gravitatea celor ce se petrec în căminul „Carpați" și a cere înlăturarea imediată a persoanelor vinovate de încălcarea ordinului. Spațiul nu ne-a permis. Vor trebui să o facă cei în drept, cît mai degrabă, și să opereze în consecință, chiar dacă va fi nevoie să se taie „în carne vie".

Roxana COSTACHE

Poșta Redacției

DOREL PAULIUC (București). *Am trimis scrisoarea dv. Direcției generale a învățămîntului superior tehnic și economic din Ministerul Învățămîntului, care va ancheta asupra celor pe care ni le sesizați. În caz că se vor dovedi exacte, în sensul că nota pe care ați primit-o la examenul de admitere a fost influențată numai de subiectul scris greșit pe bilet și nu de alte erori în răspunsurile dv., există posibilitatea ca încă în cursul acestui an universitar să poată fi luată în considerare transferarea la Facultatea de electronică. În orice caz, dacă în iunie veți promova toate examenele cu note bune și foarte bune, aveți dreptul să solicitați rectoratului Institutului politehnic din București transferul la facultatea ale cărei cursuri ați dorit cu atîta ardoare să le urmați. Dacă rectoratul va fi de acord, va îndeplini toate formele necesare pentru transfer. În caz că vă retrageți singur actele după sesiunea din iunie, indiferent că urmăriți transferul sau că vreți să dați din nou examenul de admitere, Institutul de construcții va considera că v-ați retras definitiv și nu veți mai fi reînscris ca student la Facultatea de construcții civile. S-ar putea și ca, pînă la sesiunea din vară, aflînd mai multe amănunte asupra profesiei de inginer constructor, să vă schimbați hotărîrea inițială și să preferați pînă la urmă să vă continuați studiile aici. Noi, îndată ce vom primi răspunsul Ministerului Învățămîntului, vi-l vom comunica.*

OVIDIU TELESCU (Timișoara). *Pentru practica efectuată între 6 și 29 octombrie la G.A.S. Berăgsău nu aveți dreptul, conform dispozițiilor Ministerului Învățămîntului, să mai primiți și bursa în numerar.*

DOINA PREDESCU (București). *Intr-adevăr, ați avut dreptate, modul în care vi s-au calculat veniturile părinților pentru a fi luate în considerare la acordarea bursei a fost greșit. După cum ne-a comunicat secretara șefă a facultății, tovarășa Teodora Dumitrescu, situația se va rezolva imediat și vi se va acorda bursa la care aveți dreptul (dacă între timp nu s-a și rezolvat).*

CONSTANTIN NEACSU (Bacău), *din anul III Matematică al Institutului pedagogic de 3 ani, ne scrie că modul în care funcționează cabinetul medical nu e de natură să-i satisfacă pe studenți. Nu numai că medicul mai are o normă și în altă parte, astfel că nu totdeauna poate fi la institut, dar asistenta sanitară, care ar trebui să fie prezentă în fiecare zi pînă la ora 13,30, se învoiește cu de la sine putere și pleacă. Astfel, luni 14 noiembrie și vineri 18 noiembrie ea a plecat la ora 12. După cum scrie tovarășul Neacșu e cazul ca atît rectoratul, cît și comisia socială a C.U.A.S. din Institutul pedagogic să ia măsuri pentru ca asistența medicală să fie asigurată în cele mai bune condiții.*

„Cînd își face datoria personalul cantinelor ?". *Cu privire la cele semnalate în articolul apărut în revista noastră la 29 oct. 1966, în care se atrăgea atenția asupra unor aspecte negative din activitatea cantinelor Universității București, serviciul Probleme sociale studențești al acestui institut ne informează că în urma verificărilor făcute s-a constatat că: „deficiențele semnalate în legătură cu nerespectarea regulilor de igienă, privind starea murdară a fețelor de mese și a tacîmurilor, sînt juste. S-au luat măsuri ca fețele de mese să se schimbe din două în două zile, iar tacîmurile să fie spălate și șterse în mod corespunzător. De asemenea, s-a luat măsura ca pîinea să se procure în limita consumului zilnic, astfel încît să se servească studenților mai proaspătă." În continuare se arată că la cantinele Universității se servesc zilnic 2—3 feluri de mîncare la alegere — ceea ce asigură varietatea meniurilor ; totodată se studiază în prezent posibilitatea introducerii unor noi preparate culinare.*

premianți

ai seminarului național al cercurilor științifice studențești

1

2

3

4

Marele turnir al inteligențelor

Totalul de 48 de premii (împărțit de seminarul secției Industrie extractivă și Geologie — și cel de Coordonare și planificare a economiei și Legislație economică) consfințește zenitul unei trude lungi, despre care studenții autori vorbesc fără emfază, oarecum grav, matur. A avut loc o „luptă de opinii civilizată", după cum constată rectorul I.S.E. „V. I. Lenin", prof. dr. docent M. A. Lupu.

Participarea în cadrul secției (Coordonare și planificare a economiei) a fost bună: 172 cadre didactice și 614 studenți. Au luat parte la discuții: 40 cadre didactice și 176 studenți. „Comparativ cu cel de al III-lea Seminar științific studențesc, participarea și luările la cuvînt au fost duble" (din cuvîntul de închidere al tovarășului rector M.A. Lupu).

În cadrul secțiilor de Industrie extractivă și Geologie au prezentat: I.P.G.G. — 12 lucrări, Universitatea București — 6, Institutul de mine din Petroșani — 13, Universitatea „Al. I. Cuza" Iași — 3, Universitatea „Babeș-Bolyai" Cluj — 2 lucrări.

Inportanța Seminarului capătă un plus de semnificație prin prezența la festivitate a tovarășului ing. Gheorghe Pacoste, adjunct al ministrului petrolului.

Studenții îndreptățesc solicititudinea Ministerului Petrolului; de pildă, una din cele 36 de comunicări științifice prezentate la seminarul secției Industrie extractivă și Geologie („Filtrația fluidelor de foraj în regim dinamic la temperaturi ridicate" — premiul I, autori: VICTOR TĂNASE și ION COICA, conducător științific: conf. dr. ing. Gheorghe Georgescu) s-a concretizat într-un aparat simulator care a rezolvat de acum cîteva probleme concrete ale forajului de mare adîncime (foto 1 — V. Tănase).

Alt premiu I, lucrarea „Siguranța în funcționare a centralelor telefonice automate produse de Întreprinderea „Electromagnetica" București", arată și siguranța pe materie a studenților din anul V — I.S.E., L. TROIE și T. LUKACS (foto 2).

Comunicarea „Studiul mineralogic, petrografic și geochimic al zăcămîntului de minereuri complexe Baia de Arieș", premiul I. Autori: ANICA D. NEACȘU, I. DUMITRESCU, M. IOȚOVICI, I. CÎMPU, studenți în anul IV la Institutul de mine Petroșani — pe lîngă importanța ei teoretică, va face ca zona de exploatare a zăcămîntului să poată fi extinsă în mod științific (foto 3).

Studenta ANICA D. NEACȘU primind premiul I de la tovarășul rector al I.P.G.G., acad. NICOLAE PETRULIAN (foto 4).

ȘTEFAN COSMA, ARGHIR POP și încă 4 studenți din anul IV, Facultatea de mine, Institutul de mine Petroșani (foto 5) au primit premiul II pentru lucrarea „Folosirea statisticii matematice pentru optimizarea parametrilor de exploatare la Exploatarea minieră Lonea" (conducător științific: conf. dr. ing. Dan Milcoveanu).

★

Aproape toate lucrările și-au dovedit capacitatea de a fi extinse și asupra unor domenii înrudite, prin marea lor concentrare și simplitate. Fotoreporterul a surprins o prelungire a discuțiilor chiar și după închiderea oficială a seminarului național (foto 6).

Către al V-lea seminar științific

„Dacă socotim saltul calitativ realizat de seminarul IV față de cel de al III-lea, atunci cred că Seminarul V va fi mult mai bun" (prof. dr. docent M. A. Lupu).

„Este de dorit inițierea unui sistem de coreferate pentru o mai bună dezbatere a temei, pentru îmbogățirea ei. Cadrele didactice să se rezume la rolul de îndrumători, pentru ca responsabilitatea studentului să crească, pentru ca să fie format cercetătorul de mîine" (foto 7 — acad. M. Filipescu).

Așa-numitele teme teoretice, continuă acad. M. Filipescu, devin realizări palpabile mai repede decît s-ar putea crede, din cauza marelui progres făcut de știință în ultimele decenii. Ce erau înainte radiolarii, aceste protozoare silicioase? Un subiect cu importanță pur teoretică. Iar astăzi s-a dovedit că ei joacă un rol deosebit în formarea zăcămintelor de fier și mangan sedimentare. Același lucru se poate spune și despre radioactivitate, care a stat pe hîrtie un timp foarte scurt.

Vorbitorii au subliniat adeseori înalta ținută științifică a lucrărilor prezentate. „Ceea ce înseamnă că nu am atins perfecțiunea", avertizează tovarășul rector al I.S.E., M. A. Lupu, înmînînd totuși premiile cuvenite. Dar premianții sînt atît de numeroși și comunicările lor ar necesita atîtea considerații meritorii, încît nu am putut decît spicui, fără alt criteriu al selecției decît întîmplarea (foto 8).

— V-ați mai gîndit la vreo temă, în afară de asta?, întreb.

Privesc în ochii lor și înțeleg răspunsul. Plini de modestie, dar încrezători în făclia științei, întrevăd noile lor preocupări.

Nicolae PADURARU
Floridor POPESCU

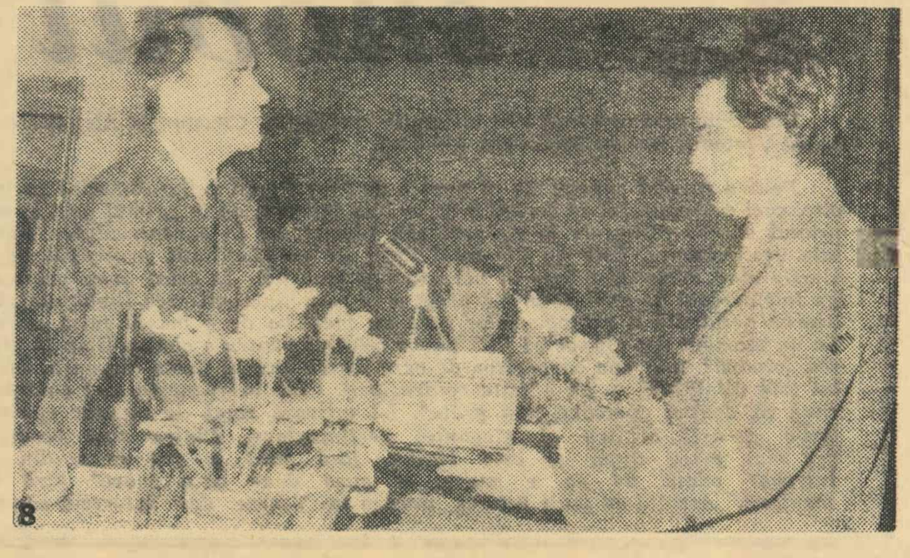
5

6

7

8

EXTEM

PRIMII ANI

În fiecare an sute de absolvenți ai instituțiilor de învățămînt superior sînt repartizați ca profesori la sate. Nevoile învățămîntului general și mediu solicită încă multe cadre bine pregătite, înzestrate cu înalte însușiri morale. Sfaturile populare din comune, secțiile de învățămînt raionale s-au străduit în ultimul timp să asigure condiții optime tuturor absolvenților, chiar să țină cont de preferințele acestora. Dar și în acest domeniu ochiul atent descoperă lipsuri, deficiențe, care se cer remediate de urgență. Unele probleme pe care le ridică viața și munca tinerilor profesori din cîteva localități ale regiunii Brașov dezbate raidul-anchetă de față.

OMUL SFINȚEȘTE LOCUL

(Un jurnal care se cere scris)

Cînd a venit anul trecut aci, la Veștem, a dat o raită prin vară cu un grup de studenți gălăgioși din Cluj, pe care-i însoțea într-o excursie. *„Din septembrie, mă găsiți la școală“, le-a* spus el, uitîndu-se puțin chiorîș la molozul adunat prin curte.

Și în timp ce vopsește un dulap în laboratorul de biologie-agricultură, pe care l-a înființat anul trecut, încerc să deslușesc cîteva rînduri dintr-un jurnal în care, cu siguranță, o mînă grăbită ar fi însemnat la repezeală *„15 septembrie 1965—basta cu studenția ! De-acum sînt profesorul Iancu Tampa. Bună ziua, copii ! Nu vă uitați că țin cam stîngaci catalogul, așa-i la început. Să sperăm c-o să ne-mpăcăm bine. Vă place zoologia ?“.*

De pe o etajeră mă fixează o bufniță cu aripile întinse de zbor. A rămas încremenită acolo, sus, cu rîsul copiilor și uimirea lor agățate de aripi și priviri. *„Nu le venea să creadă că în ea, fără voie, și-au găsit adăpost trei șoareci de cîmp. S-au oferit să mă ajute la împăiat și de-atunci, cînd nu m-aștept, mă trezesc cu cîte un animal pentru studiu“.*

Profesorul Tampa își vede de lucru și întreg laboratorul „început de la nimic“, cum îi place să spună, se desfășoară ca un jurnal pe zile, pe anul care a trecut și acesta de-acum. *„Azi am fugit pînă la Șelimbăr. În sfîrșit, l-am cunoscut pe învățătorul emerit Dobre Marin despre care aflasem mai de mult. Are un laborator de agricultură, și acum, pe lîngă zoologie, trebuie să predau și 12 ore de agricultură... El a făcut determinări de soiuri, de plante... Ne-am sfătuit îndelung. De mîine mă apuc să fac probe de sol în zona Veștem. Iar copiilor, deocamdată, să le sugerez ideea unui sămînțar.“*

Și cînd îmi povestea mai aprins, cineva îi înmînează o corespondență. Și devine dintr-o dată foarte grav și se luminează cînd vede pe plic — Eugen Pora.

— A fost profesorul meu la Cluj. Nu m-a uitat. I-am scris că m-am apucat să lucrez la o monografie hidrobiologică a Văilor Sadu și Lotrioara. Vedeți, dacă nu veneam azi la școală ? Și e ziua mea liberă...

MAI POFTIȚI !

N-aș mai fi revenit dacă atunci mama dumneavoastră nu mi-ar fi întredeschis atît de politicos ușa și nu mi-ar fi spus : *„Poftiți la orele 17 ! Acum, fiica mea nu e acasă, nu vă pot spune unde e și cred că aceasta nu interesează, dar reveniți, o veți găsi desigur. Dacă ne deranjați ? O !“* și a schițat un zîmbet pe care n-am știut cum să-l iau și de aceea am îndrăznit să bat la ora 17 și la 17,30 și la 18, să bat la ușa dumneavoastră pe care — nu vreau să vă acuz — se holba la mine un lacăt mare, un lacăt pe care l-am mai zărit undeva la un muzeu de antichități și care-mi vorbea de sus în locul dumneavoastră : *„Da, e adevărat, Ștefania Modran a absolvit anul acesta Facultatea de fizică din Cluj. Ei și ? A fost repartizată la Școala generală din Hașa, raionul Sibiu. A fost acolo. Dar ce, se potrivește Hașa cu Sibiul ? Nu, nu e Ștefania vinovată. Condițiile ! Că nu-i căsătorită ? Ce-are a face ? Doar n-o să-nfunde noroaiele ea, cu mintea ei ! Parcă Elena Roman, care a terminat Facultatea de istorie din Iași și e tot sibiancă și tot la Hașa în raion a fost repartizată, s-a dus ? Nu s-a dus ! Ce să caute ? Cel puțin ea a fost mai descurcăreață. S-a dus la Secția de învățămînt și a depus o cerere de concediu fără plată, cică are reumatism. Stă acasă fata, postul rămîne ocupat și, dacă nu rămîne, s-or mai găsi și alte posturi. Dar să nu mă ia gura pe dinainte că nu știu dacă i s-a aprobat concediul. Dacă i se aprobă o să ceară și Ștefania, că doar de-aia sînt concedii fără plată. Și scuzați gazdele care m-au pus. Sînt un biet lacăt încuiat. Mai poftiți...“*

UN INTERVIU NETERMINAT

Cinci ani să te sacrifici pentru această regină și să te trezești ducînd-o apoi, să zicem la Apața, o comună ca oricare alta. Nu-i pentru o regină! Se uită integralele, că doar n-o să faci integrale cu clasele a 8-a ! Dacă o duceai la oraș, era o treabă bunicică, ei da, la București sau la Brașov, că doar nu orice oraș e demn de renumele ei de regină ! *„Am diplomă de profesor de liceu,* îmi spune, *cinci ani de facultate la Cluj confirmă lucrul acesta și sînt în stare să fac orice în numele și pentru salvarea ei.“*

— Și ați făcut ceva în numele ei?, îl întreb pe profesorul *Tiberiu Comes,* nu fără o dîră de tristețe.

— Cred că da ! — îmi confirmă după o pauză bine gîndită. *M-am înscris la I.S.E., la fără frecvență. Am tot dreptul să mai urmez o altă facultate. Legea !*

— A, vă specializați în științe economice ?

Și își dă drumul la niște concordanțe și paralele între evidența contabilă și matematica superioară și nu-i pot contrazice argumentele, dar îmi vine o idee salvatoare :

— Vreți să vă schimbați meseria, nu ? Probabil că nu ați reflectat îndeajuns cînd v-ați înscris la matematici și...

Și-l văd că-mi ia „și“-ul din gură și cu un gest de parcă s-ar fi ferit de o năpastă : *„Nu, doamne ferește, vreau să rămîn în învățămînt“.*

— Păi sînteți, și nu mai înțeleg nimic ce vreți să fiți și de ce toate acestea ?

— Pentru că, repet, n-am făcut cinci ani să stau la Apața ! Nu-i de mine !

Îmi revin în minte vorbele lui anterioare — regina, integralele care se pot uita, I.S.E. cu secția evidență contabilă și toate mi se învîrtejesc în cap și-i pun o întrebare simplă și poate caraghioasă în felul ei : — *„Vă place matematica ? Ați dovedit aceasta în școală ?“*

Rîde subtil, scoate un tabel drept argument și începe : *„Uitați-vă, sînt profesor de un an de zile și anul acesta prima promoție de clasa a 8-a ; rezultatele — din 15 elevi au reușit 12 la licee, școli tehnice și profesionale. Și încă ceva : o elevă de-a mea, la un concurs cu 156 de candidați, a reușit a treia pe regiune“.*

În sfîrșit, o rază de bucurie, îl felicit, îmi vine să-i strîng mîna că nu-i chiar așa cum gîndisem eu.

— Și cum i-ați făcut pe copii să îndrăgească materia dumneavoastră?

— Simplu ; am îmbinat matematica, atunci cînd era cazul, cu jocurile lor și le-a plăcut și i-a interesat.

— V-ați contrazis tot timpul, îi spun. *Regina dumneavoastră se face mai frumoasă, capătă sens, e iubită de copii. Încercați să rămîneți aici.*

— Nu pot ! Raionul mi-a tăiat aripile, îmi interzice naveta, mi-e greu pentru că mă obligă să fac muncă culturală.

— Poate că s-au gîndit la dv... Cu naveta pierdeți destul timp cu trenul, rămînînd în sat, însă, vi-l puteți

Prinos.

FOILETOANE CU DEDICAȚIE FOILETOA

1. snobul

Rîndurile care urmează sînt închinate studenților Constantin Alexandrescu, Mihai Vrabie și Ilarion Săbăreanu din Cluj.

Pentru ca să-l cunoști nu ai nevoie de investigații psiho-somatice prelungite, căci persoana lui se certifică de la bun început, de la primul gest mimat, primul cuvînt rostit, de la rictusul său regizat, de la excentricitatea ținutei sale vestimentare. Este un om total lipsit de personalitate, preocupat de un singur gînd, acela de a face în permanență senzație. În acest scop utilizează un fals arsenal de atac. O primă armă a sa este hiperbolizarea limbajului, utilizarea nesăbuită a neologismelor care au menirea de a masca falsa cultură. La un moment dat ajunge să facă pauze retorice pentru a cîștiga timp în vederea „vînării“ unui nou barbarism, de care foarte bine se putea dispensa. Opinia lui este infailibilă — nu admite contraziceri. Cine îndrăznește să-l contrazică riscă să devină „persona non grata“. Își erijează rolul de mentor spiritual, critic de artă, arbitru al eleganței vestimentare. Dintre toți scriitorii, cel mai mare după el este Kafka, fără însă a citi ceva din el. Întrebat odată de ce e mare, a spus doar că e „mare“ fără comentarii. Ascultă cu mult interes muzica lui Varese dar interesul său este mai mult de ordin publicitar și nu emoțional. Pe Verdi îl consideră facil și prăfuit, pe Rossini, gurmand și cabotin, iar pe Wagner decrepit în substanța sa muzicală. Savurează curentele moderne în arta plastică cum ar fi fauvismul, futurismul, suprarealismul, dar din păcate nu ne poate explica care sînt motivele pasiunii sale pentru aceste curente.

Am căutat să schițez doar cîteva trăsături sufletești ale acestui tip de individ care din păcate încă se mai întîlnește. Cît despre aspectul său exterior — capilar, vestimentar — sînt atîtea de spus încît am depăși cu mult limitele acestui spațiu, fără a garanta însă că am face o prezentare exhaustivă.

Mihai MITEA

2. blatiștii

Să nu căutați cuvîntul „blat“ în dicționar. N-o să-l găsiți nici ca substantiv și nici ca verb. E un cuvînt de argou. Înseamnă ceva sinonim cu „degeaba“, „gratis“ sau cam așa ceva. Despre blatiști se poate scrie un studiu întreg.

Îi întîlnești pretutindeni sau aproape pretutindeni : la cămine, la cantine, în tramvaie sau la facultate. Dar de fapt la facultate nu sînt decît „blatiști în deplasare“. La cursuri vreau să spun.

ORAL:

LA CATEDRĂ

Desen de Dan CIOCA

drămui și pentru studiu și pentru activități culturale, pentru totul și pentru I.S.E.!, încerc să-l conving.

— *N-are rost să continuăm. Aici, în mediu sătesc, matematica — regina științelor, pierde partida. Și dumneavoastră nu mă puteți înțelege.*

Și n-am mai putut continua interviul. Prea multe lucruri de neînțeles!

CLUJ — BRAȘOV, VIA FELDIOARA

De cîțiva ani liceul din Feldioara, ne spune tov. director Ion Popovici, *servește drept trambulină pentru orașul Brașov. În patru ani, 1962—1966, cînd a absolvit prima promoție, din 36 de cadre noi numite au rămas 18. Și ce este altceva această navetă decît sondarea permanentă a unui locșor mai cald la Brașov? Dacă ne vom pune permanent problema să nu pierdem trenul, dacă noi profesorii vom rămîne la un pol și elevii la celălalt, dacă preocuparea noastră nu va fi măiestria pedagogică, ci comoditatea, unde vom ajunge?*

Cine este vinovatul că din 16 elevi cu nota 10 la matematică n-a reușit nici unul la olimpiadă? Cine este vinovat de cele 286 de absențe de la ore ale cadrelor tinere? Munca și răspunderea sînt deopotrivă pentru cei tineri cît și pentru cei vîrstnici și gîndesc că la aceasta am avea mult de reflectat.

★

Să fie vorba despre niște false probleme? Cifrele încă n-au mințit niciodată și în adevărul lor axiomatic trebuie să mai credem.

Absențele acestea însă au în dreptul lor niște nume. Acei care au folosit Feldioara drept trambulină pentru Brașov au și ei niște nume.

O CORESPONDENȚĂ

„Anul acesta, am fost repartizat la Sînzieni, în raionul Tg. Secuiesc. Nu-i ușor să schimbi Brașovul sau Clujul pe Sînzieni. Și la început m-a încercat plictisul și n-aveam ce face cu timpul. Mă instalasem comod în noua mea locuință și-l strecuram încet printre degete. Pe urmă, am aflat de alți colegi de-ai mei repartizați în raion. Am început să-i caut și să ne facem vizite. Am aflat de la unii că prin cooperativa de consum se pot cumpăra noile cărți apărute și am început să-mi fac rost de cărți — vreo trei sute pînă acum. Apoi, totul a început să fie frumos și simplu: de la ore — la căminul cultural — am și pregătit o întîlnire a spectatorilor cu actorii de la teatrul din Sf. Gheorghe; de la cămin — pe la colegii din comunele apropiate sau la biblioteca satului, unde mă documentez cu privire la istoria filmului românesc. Tinerii din sat au actorii lor preferați, filmele lor preferate și vor să afle amănunte. Mi-am făcut și printre ei cîțiva prieteni și ne apucă adesea noaptea discutînd și certîndu-ne pe te miri ce. Nu sînt singur de loc. *Dar, în tovărășia unora dintre viitorii absolvenți, m-aș simți și mai bine. Și le pot spune de pe acum: casa și masa costă 350 de lei. Din restul salariului, dacă vor să se stabilească aici, pot să-și facă în 2—3 ani o casă, dar a lor. Cît despre toamnele de aici nu le vor mai întîlni în nici un oraș al țării. Este o bogăție de struguri și must așa că îi așteaptă o cofă cu vin pentru la anul" (prof. C. Aroș).*

ÎN LOC DE CONCLUZII

ION POPESCU, *șeful Secției de învățămînt, raionul Sibiu:* Fată de anul trecut n-aș putea spune că tinerii absolvenți repartizați în raionul nostru ne-au creat greutăți. În marea lor majoritate s-au integrat în colectiv. Legat de rezultatele tinerelor cadre ne gîndim de pe acum la promovarea acestora în muncă.

În ce privește naveliștii, mă refer la aceia care au motive obiective să facă naveta, cum ar fi apropierea de soț-soție de pildă, secția de învățămînt s-a orientat să-i îndrume să activeze pe lîngă casa de cultură raională. Au fost recrutați dintre aceștia un număr de profesori care muncesc în brigăzile științifice (și nu pot trece cu vederea munca profesorului Vasile Rusu, președinte al comisiei raionale pentru răspîndirea cunoștințelor științifice), care s-au evidențiat prin pasiunea de a vorbi oamenilor despre succesele noi ale științei.

GHEORGHE CSIKI, *șef de comisie învățămînt general, mediu tehnic și profesional, reg. Brașov:*

Tendința de a se aranja, fuga de sarcini din mediul sătesc, goana după relații sînt probleme care ne dau mult de gîndit. Profesorul Tiberiu Comes, un cadru bine pregătit după cîte știu, a fost propus director adjunct la Școala generală din Apața. A refuzat de la bun început și luni în șir a mers cu tot felul de intervenții la Secția de învățămînt a orașului, a regiunii, apoi audiențe peste audiențe la Comitetul regional de partid, solicitînd un post mai bun. *Concluzia la care am ajuns în urma unor astfel de solicitări lipsite de obiectivitate este că, din prima etapă a studiilor, încă de pe băncile facultăților, ar fi indicat să li se lămurească sensul major al viitoarelor lor profesii.*

EUGEN ZSIZSIK, *director la Școala generală din Apața, raionul Rupea:*

În ultimii 3 ani, în școala noastră au fost repartizați cîțiva tineri absolvenți. Am constatat că profesional sînt bine pregătiți, că fac lecții de calitate. Elevii care au reușit anul trecut și anul acesta la licee și școli profesionale sînt o dovadă. Mai greu s-au integrat în activitatea culturală. Și aici amintesc pe de o parte faptul că majoritatea sînt naveliști, iar pe de alta că nu se bucură de o deosebită grijă din partea organelor de resort din comună. *Sfatul popular întîrzie să ne dea ajutorul în ceea ce privește asigurarea unor locuințe corespunzătoare pentru cadrele didactice care ar dori să rămînă aici. Mai mult, există o cantină a tractoriștilor la care președintele sfatului popular din comună și președintele C.A.P. interzic accesul cadrelor didactice.*

A. SOCACIU, *șeful secției culturale la ziarul „Drum nou":*

Am realizat recent în ziarul nostru o anchetă intitulată „Răspunderea educatorului" și continui să-mi pun întrebarea: *Ce fac conducerile institutelor care pregătesc cadre și cum îi educă? Un exemplu: la liceul din Feldioara, raionul Sf. Gheorghe, s-au perindat peste 100 de cadre didactice timp de zece ani și, în majoritatea cazurilor, nu din motive obiective.*

Un alt aspect, și pentru a-l ilustra cît mai bine voi veni din nou cu date concrete: *la Intreprinderea comunală din Brașov, în cadrul secției salubritate, funcționează un profesor; la Intreprinderea regională forestieră din Brașov circa 6 cadre didactice îndeplinesc munci de funcționari; șeful depozitului de colectarea fierului vechi de la Sf. Gheorghe este un tînăr învățător; șeful secției de lichior din Dîrste (orașul Brașov) este un profesor de științele naturii.*

Pentru ce au pierdut ani de zile pe băncile facultăților dacă meseria lor e o alta decît aceea la care aspiraseră?

Și iată un alt revers al medaliei. După cîte se știe, studentul fruntaș la învățătură are inițiativa la alegerea localității. Ce se întîmplă însă? *În pragul sosirii absolvenților, secțiile de învățămînt dau publicității posturile libere, dar mai lasă niște portițe. Un caz: o absolventă eminentă, pe nume Mihaela Zăpreanu, își alesese Bodocul. Pînă pe 25 septembrie a fost purtată pe drumuri pînă i s-a rezolvat problema încadrării! În schimb, absolventa A. Tomescu (a terminat studiile cu media 5,65), deși repartizată la Apold în raionul Sighișoara, și-a găsit urgent un post în Brașov. Probabil că... intervențiile tatălui ei, șeful spațiilor verzi din Brașov, i-au servit interesele.*

Cred că forurile în drept care se ocupă de repartiția absolvenților cît și secțiile de învățămînt ar trebui să dea dovadă de corectitudine și spirit de răspundere și să nu se lase influențați de așa-zisele intervenții din afară.

MIRCEA ATODIRESEI, *director al Liceului din Tălmaciu, raionul Sibiu:*

Îmi place ori de cîte ori vine cîte un cadru tînăr, după o lună, două, să pot spune: A fost creat să fie profesor, așa cum spun despre profesorii *Lucian Mila* sau despre *Crăița Cismărescu*, care s-au ocupat de amenajarea laboratorului de fizică din școală. Tinerii care au venit la noi au influențat pozitiv colectivul prin seriozitatea lor la catedră, prin ținuta lor, prin felul apropiat de a fi cu copiii, prin respectul față de cadrele mai vîrstnice.

Deși sînt cu ceva ani mai bătrîn decît ei, *tinerețea lor îmi amintește mereu că între noi nu există vîrste.*

★

Firește, materialul cules în cursul acestui raid constituie un punct de plecare pentru o analiză serioasă și matură a condițiilor existente dar și a acelora care se cer create de către forurile în drept tinerilor absolvenți care îmbrățișează nobila meserie de dascăli.

Or, privitor la condițiile existente în mediul sătesc, foarte mulți tineri așteaptă acel „totul de-a gata". care s-ar traduce într-un termen mai potrivit — comoditate.

Nu-i mai puțin adevărat, însă, că încă de pe băncile facultăților, în perioadele de practică, studenții — viitori absolvenți — în loc să ia contact direct cu școlile din mediul sătesc sînt repartizați în școli și licee din marile orașe în care se află centrele universitare. E un mai vechi deziderat ca practica să aibă loc în mediile în care absolvenții urmează să-și exercite profesia. Va fi o acomodare din timp cu munca lor, cu sarcinile complexe care le revin, nu numai în cadrul procesului de învățămînt, ci și în cadrul mai larg al satului, în viața culturală a acestuia.

Faptul că majoritatea studenților nu și-au făcut pînă acum orele de practică în mediul sătesc a împietat desigur activitatea lor, atunci cînd au venit la locul de muncă cu acel elan și romantism specific tinereții, cu spiritul de inițiativă și inventivitate, pe care întreaga lor formație intelectuală și morală le presupun.

Ca în orice activitate, dragostea de meserie și pasiunea sînt primordiale. Dar nu trebuie în loc subestimată necesitatea cultivării lor, sistematic, încă de pe băncile facultății. Iar aici se pare că atît instituțiile de învățămînt superior, cadrele didactice cît și organizațiile de tineret mai au încă mult de făcut. Și trebuie făcut azi. Mîine e mai întotdeauna prea tîrziu.

Marta CUIBUȘ

NE CU DEDICAȚIE

La cantină vin cu precizie cînd mai sînt doar cinci minute înainte de închidere. Atunci se dă suplimentul. De fapt masa lor, pentru că n-au cartelă, și-au vîndut-o. „Dacă am avut nevoie de bani!?", motivează cîte unul; „Mai bea omul un coniac mic, ceva, nu?"

Așteaptă organizați ca la un atac. Parc-ar aștepta să se-arunce pe o balenă. Nu se enervează. Sînt calmi și spirituali. Da, da, spirituali. Unul spunea într-o seară că de cînd mănîncă „pe blat" ar putea fi numit „lector sau conferențiar de blatologie comparată". Avea vechime, din anul doi, și acum e-n patru.

Și blatiștii căminului sînt spirituali. Am auzit pe unul odată, cînd portarul i-a zis că a venit tîrziu: „Hai, ce naiba, n-ai fost și mata student?..." Ca să nu mai vorbim de blatiștii de pe tramvaie. Aștia sînt cei mai numeroși. N-au identitate, n-au semne particulare. Dacă-i aglomerație se fofilează ușor, merg în față și taxatoarea nu-i vede. Dacă-i tînără taxatoarea, speră să scape c-un zîmbet sau să-i facă cu ochiul. Depinde. Dacă „nu ține", se dau jos la prima stație și iau următorul, „că doar n-au intrat tramvaiele-n pămînt, sînt destule!!..." Cînd se întîmplă să se grăbească i-au și bilet. Unii recurg atunci la alt „blat". Dacă stau pe interval și le dă cineva bani pentru bilet îi bagă frumos în buzunar și-i dau aceluia biletul lor. Dar asta se întîmplă rar și numai celor cu experiență.

Florentin POPESCU

P.S. Eroii foiletonului de mai sus pot fi recunoscuți, între alții, și cu numele de Ion Dumitru de la Facultatea de filologie sau Mihai Dumitrescu de la I.C.F.-București, precum și în alți „blatiști" de pe liniile de vehicule nr. 12, 13, 14, 86, 87, care locuiesc în complexul „Grozăvești".

E T C

Identitatea „șarpelui cu pene"

Nici unul din cei care au dominat orizonturile Americii precolumbiene nu a cunoscut o celebritate mai mare, vecină mitului, ca acel straniu personaj rămas în istorie sub numele de Quetzalcoatl, Kukulcan sau Kon-Tiki Viracocha.

Manuscrisele anterioare perioadei conquistei, precum și relatările cronicarului Sahagun, sînt categorice : „...în orașul Tollan a domnit mulți ani un rege pe nume Quetzalcoatl..." Oricît de ispititoare ar putea să pară la prima vedere ipoteza unei eventuale migrații „atlantice", ea nu limpezește orizonturile, ci mai curînd le întunecă. Tradiții amerindiene afirmă că omul care a de-

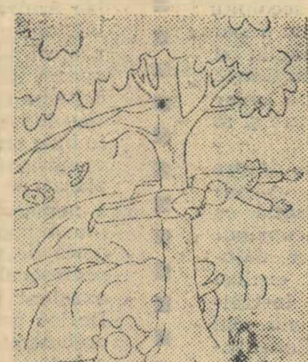
barcat la Panuco era „alb", purtînd o mantie împodobită cu cruci. Abil organizator și subtil arhitect, el introduce în scurt timp reforme ce vor restructura aproape fundamental întreaga reprezentare despre om și lume a vechii societăți indigene. Predicînd pietatea și instituind un gen de mister religios similar creștinismului secolului IV el anulează concepția primitivă a sacrificiilor umane, redînd omului certitudinea valorii existenței sale. Unele tradiții vorbesc chiar de un ritual ce avea loc în timpul ceremoniei iertării păcatelor, cînd preotul administra penitentului bucăți mici de pîine în vederea expiației culpelor comise Asociația între cruce ca simbol și șarpe este destul de veche în cosmogonia creștină. Cert este că înainte ca spaniolii să fi ajuns pe continent, practica în teocalii (temple) a unor asemenea rituri este frecventă. Toate aceste elemente transfigurate au dat naștere unei reprezentări simbolice a lui Quetzalcoatl sub forma unui „șarpe cu pene"

După abandonarea Tullei dispare însoțit de oamenii săi, ca să fie mai tîrziu reîntîlnit la Campech în Yucatan, unde se stabilește pentru scurt timp, ca apoi să fundeze Mayapanul, un alt mare centru al unui alt popor, maya ce va juca, alături de azteci, un rol deosebit în istoria triburilor amerindiene. Aici, adorat sub numele de Kukulcan, desfășoară aceeași pasionantă muncă, după care dispare spre sud. Compararea tradițiilor, precum și a manuscriselor rămase, pune totuși în evidență următorul fapt : dacă acest „om alb", la venirea sa la Panuco, este descris ca avînd o vîrstă destul de înaintată, este practic imposibil ca tot același om să fi reușit, într-un timp de aproape două decenii, să-și păstreze identitatea. Credem mai curînd că este vorba de un element pur tradițional, păstrat și retransmis în timpul marilor migrații, care au măturat continentul și ne referim în primul rînd la triburile de origină Nahua. Nu excludem ipoteza ca el să fi dispărut în drumul său spre Yucatan, iar locul maestrului să fi fost luat de unul din intimii săi discipoli. Unul ca Hans Leip vede în numele de Kukulcan originea unei etimologii irlandeze... Să fi fost oare Quetzalcoatl un irlandez stăpînit de febra marilor depărtări, care a reușit să coboare totuși pînă la Panuco? Instituirea unor practici religioase cu nimic diferite de cele ale creștinismului ar fi un indiciu în sprijinul teoriei lui Leip, dar acest lucru nu este suficient. Omul a cărui viață se confundă cu legenda, cel care a dominat atît de insistent istoria a două mari popoare, aztec și maya, reprezentat pe frescele de la Bonampak, era într-adevăr tipul reprezentativ al rasei albe sau aceasta nu este decît o presupunere? Oamenii „șarpelui cu pene" au creat în sud o artă în care echilibrul și subtilul se întrec în formele cele mai fantaste, o artă matură, expresie a rafinamentului pe care îl atinseseră.

Dan NICOLESCU

UMOR

Caricaturi pentru analfabeți

De la „ciné-vérité" la „roman-vérité"

A apărut la Paris romanul lui ALAIN PRÉVOST „Grenadou, țăran francez". Presa l-a salutat ca pe un eveniment literar, deoarece este primul „roman-vérité". Într-adevăr, pentru realizarea romanului, Alain Prévost a folosit, în exclusivitate, magnetofonul, pe care a înregistrat textele povestite de un țăran autentic. În timp de cinci luni au fost realizate numeroase benzi de magnetofon, cu un total de 60 de ore de înregistrare, ceea ce transcris în pagini de volum ar reprezenta un număr de 2 000—3 000. Autorul — în postura de fapt a unui „monteur" de film — a organizat materialul înregistrat, reducîndu-l la o transcripție de 200 de pagini.

Apropierea cu filmul nu este întîmplătoare întrucît tocmai procedeele „ciné-vérité"-ului au sugerat aplicarea unor atari metode atît în cercetări științifice (de sociologie, psihologie, etnografie etc.) cît și, pentru prima dată acum, în literatură Si totuși... „romanul-vérité" are predecesorii lui. Încă în 1913—1914, Apollinaire a înregistrat pe bloc-notes-ul său, prin stenografiere, conversațiile auzite pe stradă sau la cafenea, pentru a compune cu ajutorul lor poeme, cum este, de pildă, cel intitulat „Lundi, rue Cristine".

Considerînd posibilitatea apariției „unui nou gen de realism social" printr-o astfel de literatură bazată pe ancheta vie, Georges Sadoul conchidea: „Inregistrările realității audio-vizuale și montajul acestora pot crea o nouă formă de artă și cultură expresie a mijloacelor tehnice noi ale secolului XX"

Flash

Din ce în ce mai mici

În Franța s-a construit unul din cele mai mici calculatoare electronice din lume, EMD 8—48. Calculatorul are greutatea de 35 kilograme, opt registre de memorie, 48 de elemente de programare și un imprimator automat cu panglică de hîrtie. Rezolvînd rapid în trei pînă la zece secunde funcții trigonometrice, calcule topografice, radicali de ordin superior, ecuații de gradele 3, 4, 5 etc. EMD 8—48 și-a găsit imediat numeroase aplicații în laboratoare, birouri de studii și de calcul, centre de cercetări.

Viață grea pentru stafilococi

La Filiala Cluj a Institutului de cercetări chimico-farmaceutice au fost obținute două produse noi : metiltestosterom și un antibiotic deosebit de eficient în special în infecțiile cu stafilococi. Primul produs a și fost predat fabricii de medicamente „Terapia", iar cel de al doilea va intra în producția industrială la Fabrica de antibiotice Iași.

Aer curat și comprimat

„Pneumonica" este o nouă ramură a tehnicii injectoare sau a dirijării automate. La Institutul de automatică și telemecanică din Moscova a fost creat un nou principiu de construire a sistemelor de dirijare cu ajutorul elementelor pneumohidraulice. Dispozitivele nu au părți mobile, toate operațiile efectuîndu-se pe baza interacțiunii curenților lichidului de lucru. Tehnica jeturilor este considerată de specialiști ca o revoluție în tehnica controlului și dirijării, asemănătoare ca importanță cu crearea electronicii.

ASCULTÎNDU-L PE JUPITER

Detectarea emisiunii decametrice radio de pe Jupiter a dus la rezultate neașteptate. Cel mai surprinzător este caracterul nontermic al emisiunii. Cercetătorul Warwick a emis ipoteza că Jupiter are o magnetosferă aproape similară cu a Pămîntului, posedînd și inele de sarcini încărcate de tipul Van Allen. Warwick presupune că și cîmpul magnetic al planetei este asimetric, putînd fi reprezentat printr-un dipol magnetic.

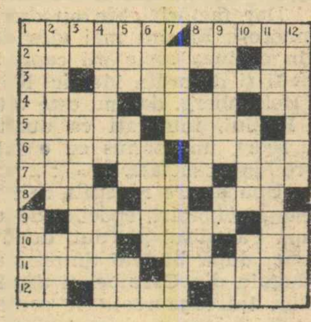
Un centru pentru vindecarea tulburărilor neurotice ale studenților

La un an după înființarea centrului psihoterapeutic de consultații pentru studenții Universității libere din Berlinul occidental s-a făcut un prim bilanț. Pînă nu de mult scepticii presupuneau că reticențe exagerate îi vor împiedica pe studenți să recurgă la serviciile centrului. S-a putut constata însă că, pe lîngă studenții propriilor facultăți, s-au mai prezentat și mulți alți studenți vest-berlinezi și chiar din Germania occidentală.

Statistici alarmante îi determinaseră pe reprezentanții asociațiilor studențești să inițieze această experiență la Universitatea din Berlin. Încă acum cîțiva ani se constatase pe baza a 16 000 de cazuri individuale că la studenți maladiile neurotice apar de trei ori mai frecvent decît la alți tineri de aceeași vîrstă din afara universităților.

Datorită faptului că diagnosticarea cere mult timp (150 ședințe), anul trecut au putut fi consultați doar 170 de studenți. 29 dintre ei au fost trimiși la un specialist spre tratare, sute mai sînt înscriși pe liste și, în fiecare zi, centrul de consultații primește scrisori în care studenți din Germania occidentală, din Olanda, Anglia și chiar din Brazilia cer recomandări. La Berlin se speră că în curînd centrul va putea fi extins și va putea executa pe loc tratamentele.

CUVINTE INCRUCIȘATE

Cuvinte în... cutie!

Orizontal :

1. VINCI — FRUNZE DE BRAD 2. DE CURÎND — Tot... netot 3. E într-o ureche — CONSTANTA — PRONUME 4. PE CAD — ÎN IUNIE și IULIE — Alt pronume 5 Pantaloni strîmți — POFTIM. 6. MARUNTA (doar e diminutiv) — Șarpe uriaș 7. UNA — Măiestrie — Institutul de fizică atomică 8. A brăzda — Ba, din contră — UNSE 9. FĂRĂ SOȚ — Notă 10. ARAMA — Niculiță — O SUTĂ 11. UNICI (însă bisați) — ÎNSCRISE ÎN CATALOG 12 Măsură orientală — SÎNT — NICI EU, NICI TU

Vertical :

1. ADRESA MUSTULUI — SCULE 2 A DECLAMA — SINGURI 3 Subit — MANTALE ȚĂRĂNEȘTI 4 STÎLPI — MOMENTAN 5 În acest loc — Nume de fată — Înscrise pe listă 6. ÎNTREBARE — Lat 7 Rîu în U.R.S.S. — PLĂGI 8. Acut — Salutare — Toderaș 9. IATĂ (regional la ușă) — Conjuncție — Cațe 10. ARMĂSAR — ESTET 11 CU ALTUL — A SE VEȘTEJI 12 NUME DIN TROIA — Dînsul

Constantin DUMITRESCU

ALMA XX MATER

Conf. TEODOR OROVEANU, de la I.P.G.G., ne vorbeşte despre :

Studenţii petrolişti ai Baku-ului

Valurile Caspicei lovesc fără încetare sondele petroliere înaintînd, în unele exploatări, pînă la 30 de kilometri în mare. Parcă ar voi să se răzbune pe nesăţioasele instalaţii care, zi de zi, absorb „aurul negru" din adîncurile pămîntului şi-l trimit, prin conducte, spre uscat. Aici, pe una dintre aceste sonde la care muncitorii şi personalul ingineresc ajung cu şalupe, am putut întîlni, cu prilejul unei vizite făcute la Baku, studenţi-practicanţi ai Institutului de petrol şi chimie.

Un prospect ca şi discuţiile cu profesorii acestei instituţii de învăţămînt superior mi-au relevat cîteva date din trecutul acestui institut — creaţie a secolului XX. Îndată după Revoluţie, în noiembrie 1920, printr-o hotărîre a Puterii Sovietice din Azerbaidjan, a fost întemeiat Institutul politehnic din Baku cu facultăţi de industrie petrolieră, electrotehnică, construcţii, agricultură şi economie. Purtînd numele lui Azizbekov, unul dintre comisarii revoluţionari omorîţi de intervenţionişti, institutul se profilează mai tîrziu doar pe probleme de petrol şi chimie, pregătind în cei peste 40 de ani de existenţă mai mult de 20 000 de specialişti.

Fiind unul din cele patru institute de acest tip din U.R.S.S., el cuprinde peste 10 000 de studenţi (pînă în 1970 numărul lor va creşte la 17 000), în facultăţile de exploatarea zăcămintelor de ţiţei şi gaze, geologie, tehnologie a ţiţeiului, ingineri mecanici, ingineri economişti, automatizare şi energetică. Institutul realizează astfel — în pas cu cerinţele ştiinţei, tehnicii şi producţiei moderne — specializări adîncite în 50 de domenii distincte. Institutul dispune de peste 60 de laboratoare, cele mai multe moderne, are legături de cercetare şi aplicaţii ştiinţifice cu 33 mari întreprinderi.

Dintre trăsăturile cele mai remarcabile ale modernităţii studiilor din institut — pe lîngă specializarea adîncită, amintită mai înainte — este şi amploarea cercetărilor ştiinţifice : numai în perioada 1964—1965 peste nouă proiecte din planul de stat au fost rezolvate direct de cercetătorii institutului. Un accent deosebit este pus aci pe înalta calificare a cadrelor didactice, dintre care 33 sînt membri sau membri corespondenţi ai Academiilor de ştiinţe, 63 laureaţi ai Premiului Lenin şi 140 Eroi ai Muncii.

Spre a sublinia actualitatea temelor şi metodelor cercetării ştiinţifice mă voi referi la interesantele convorbiri avute cu A. N. Mirzadjanzade, şeful catedrei de Exploatare a zăcămintelor de ţiţei şi gaze, membru corespondent al Academiei azerbaidjane de ştiinţe. El se [illegible]pă de problemele curgerii fluidelor nenewtoniene cu aplicaţii la problemele de foraj. Este vorba de o problemă a ştiinţei moderne şi, totodată, de un aspect legat direct de condiţiile concrete ale producţiei (exploatarea zăcămintelor de condensat). Sînt şi numeroase alte aspecte ale cercetărilor şi tehnicii moderne petroliere care sînt studiate, de pildă, transportul ţiţeiului în conducte ; catedra de extracţie cercetează aspectele fizice fundamentale ale proceselor ce au loc în zăcămînt. Trebuie precizat că toate aceste probleme de cercetare constituie, paralel, capitole de predare.

Şi studenţii iau parte activă la aceste preocupări. Cei 450 studenţi membri ai Societăţii ştiinţifice prezintă rezultatele lucrărilor lor în conferinţele ce se ţin anual ; o parte din ei efectuează în cadrul biroului studenţesc de proiectare lucrări practice.

Aplicarea unor metode moderne de cercetare (cum este, între altele, folosirea calculului analogic la studiul problemelor de curgere în zăcămintele de ţiţei şi gaze) completează imaginea modernităţii acestui institut în care se simt puternic pulsaţiile puternicului avînt al industriei petroliere sovietice.

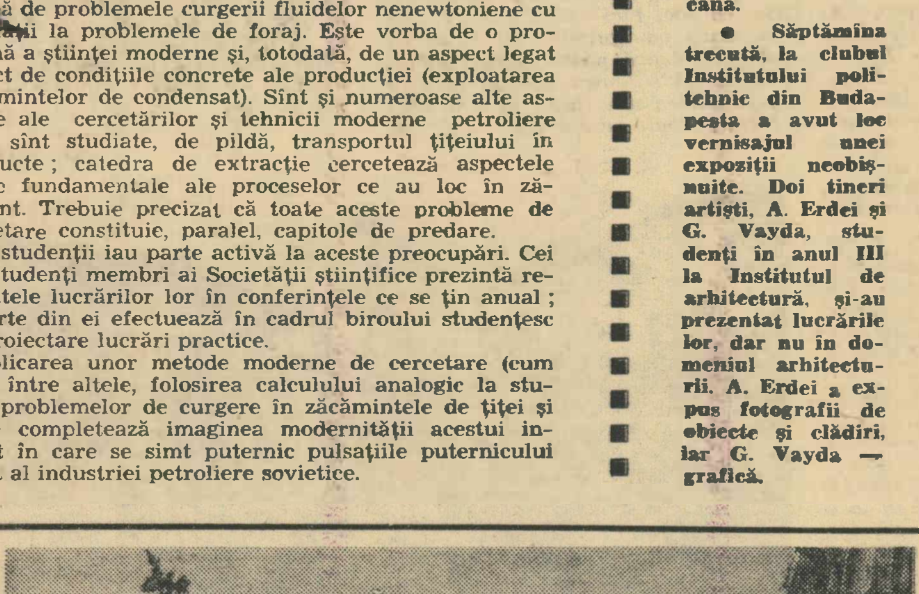
HEBDOMADAR

● **La invitaţia Uniunii Asociaţiilor Studenţilor din România o delegaţie a Uniunii Studenţilor Polonezi (Z.S.P.), condusă de KIOLAN KAZIMIR, secretar al Comisiei internaţionale a Z.S.P., face o vizită în ţara noastră.**

● **Sub conducerea unei comisii studenţeşti, Uniunea Naţională a Studenţilor din Algeria a înfiinţat „Editura Universitară". Această editură va publica şi va difuza opere literare, studii, documente, eseuri, cît şi rezultatele unor cercetări ştiinţifice universitare.**

● **Tineretul şi studenţii din Phenian au organizat un miting cu ocazia aniversării a 2 ani de la moartea lui Nguyen Van-Troi, tînăr patriot, erou al Vietnamului de sud. În cuvîntul lor, tinerii şi-au exprimat adeziunea la lupta de eliberare a poporului vietnamez şi au condamnat agresiunea americană.**

● **Săptămîna trecută, la clubul Institutului politehnic din Budapesta a avut loc vernisajul unei expoziţii neobişnuite. Doi tineri artişti, A. Erdei şi G. Vayda, studenţi în anul III la Institutul de arhitectură, şi-au prezentat lucrările lor, dar nu în domeniul arhitecturii. A. Erdei a expus fotografii de obiecte şi clădiri, iar G. Vayda — grafică.**

Roma : Columna lui Traian

Toate drumurile duc la ROMA

Se obişnuieşte să se spună că Italia este muzeul tuturor epocilor, ţara artelor — iar vorba devine realitate concretă în ochii şi în mintea călătorului venit aici.

Itinerarul pe care urma să-l străbat avea ca puncte de oprire, între altele : Padova, Milano, Genova, Florenţa, Roma. Cu alte cuvinte, „toate drumurile duc la Roma".

Într-un timp relativ scurt de popas era necesară o mare putere de receptivitate şi alegerea cea mai precisă a lucrurilor de văzut. Deci, prima oprire : Padova. *Cu ghidul (de care nu m-am despărţit pînă la întoarcerea acasă) în mînă, pornesc în căutarea Catedralei Sf. Antoniu — punctul major de atracţie al turiştilor veniţi aici. Înaintea intrării în catedrală te întîmpină monumentul lui Gattamelata — celebra sculptură a lui Donato de' Bardi — numit şi Donatello. Catedrala e construită într-o aglomerare de stiluri arhitectonice (ornamentaţie gotică, cupole de factură bizantină şi elemente arabe) care merg spre un ansamblu armonios. Altarul mare şi crucifixul aparţin tot lui Donatello.*

Urmează apoi vizitarea Universităţii, a doua ca vechime din Italia, datînd din 1222 (prima fiind cea din Bologna). Facultatea de limbi romanice de aci găzduieşte şi un Institut de limbă şi literatură română, al cărui seminar e condus de conf. Alexandru Niculescu.

După amiază pornim mai departe şi seara intrăm în Milano. *De la impresia de oraş de provincie liniştit, cu care plecasem din Padova, Milano ne oferă agitaţia metropolei. O circulaţie infernală, gălăgie, reclame, enorm de multă lume. Aveam senzaţia că toţi milanezii sînt pe stradă. În dimineaţa următoare vizităm : Domul (sec. XIV—XVI) — celebra catedrală gotică, Scala, Muzeul Scalei, biblioteca ambroziană, biserici, oraşul. Bem o cafea în pasajul „Victor Emanuel al II-lea" — pasaj prin care se traversează de la Dom spre Scala. Îmi place şi mă distrează totul aici. E o circulaţie continuă, grupuri de oameni care stau şi comentează. De obicei se întîlnesc artişti, cîntăreţi, corul operei. Aici se face zilnic cronica vie a spectacolelor jucate cu o seară înainte la Scala, se lansează şi se detronează „stelele". Părăsim după prînz Milano cu o imagine de neuitat în minte. Nu simţim oboseala — oraşul ne-a transmis nervozitatea şi agitaţia lui.*

Spre seară sîntem la Genova. *Intrăm în oraş de-a lungul portului uriaş. Străbatem străzile, iar seara ne îndreptăm spre Portofino. Vizităm staţiunea cea mai apropiată de Portofino — Sancta Marguerita. Rămînem peste noapte aici. În holul hotelului se comentează : la Portofino e Liz Taylor şi Richard Burton, azi a venit şi Monica Vitti... Dimineaţa facem prima plajă la Marea Tireniană, iar spre prînz ne îndreptăm spre Florenţa. Drumul curge pe coastă. Trecem prin Viareggio — o altă staţiune renumită. De aici se vede, în stînga şoselei — Cararra.*

Seara ajungem la Florenţa. *De îndată ce intrăm în oraş — primul gînd e să ne cumpărăm ghiduri de orientare turistică pentru vizitele de a doua zi, zi care avea să fie cea mai obositoare, dar şi cea mai frumoasă dintre toate cele petrecute în Italia. Vedem foarte multe lucruri şi umblăm mult pe jos. Palatul Medicci, Baptistero (poarta lui Lorenzo Ghiberti), Catedrala, Mormîntul Medicci (una dintre capodoperele lui Michelangelo), Galeria Uffizi — construită la 1560 după planurile lui Giogio Vasari, care printre cele cîteva mii de tablouri expuse cuprinde şi cunoscutele : „Alegoria Primăverii", „Naşterea Venerei", „Judith", „Minerva şi Centaurul", „Adoraţia magilor", ale lui Botticelli, „Portretul Papei Leon X", al lui Rafael, „Sfînta Familie", al lui Michelangelo, şi alte renumite creaţii plastice ale lui Correggio, Giorgione, Tizian, Veronese, Tintoretto, Caravaggio, Rubens, Watteau ; Palatul Pitti — construit de Brunelleschi şi ale cărui galerii adăpostesc pe Rafael cu „Viziunea lui Ezechiel", „Femeia voalată", pe Botticelli, Perugino, Tizian, Veronesse — cu numeroase portrete, pe Rubens — cu „Cei patru filozofi", „Ororile războiului", pe Van Dych, Velasquez, Murillo ; Palatul Senioriei, Academia, Biblioteca Academiei. Intemperiile recente nu au atins operele expuse în galeriile Florenţei, ci mai ales pe cele din depozitele muzeelor reprezentînd pierderi enorme de valori de artă.*

Florenţa a fost şi rămîne un oraş-muzeu, oraş de piatră, cu străzi înguste, dar extrem de animate. În faţa celor mai vestite clădiri — vînzători ambulanţi îşi strigă marfa, acoperind hărmălaia străzii : ochelari de soare, pantofi, haine, vase de sticlă, porţelanuri, tablouri sînt anunţate şi supuse licitaţiei de pe tarabele întinse pe trotuare. Miile de turişti care se perindă zilnic pe străzile şi prin muzeele Florenţei — se înghesuie şi în faţa lor.

Părăsim Florenţa ameţiţi şi copleşiţi de tot ce văzuserăm, de toate minunile artei concentrate în acest oraş unic. Intrăm pe „Autostrada del Sole" şi ne îndreptăm spre Roma. Pe „Autostrada del Sole" se circulă cu o viteză fantastică ; în două ore parcurgem cei 300 km dintre Florenţa şi Roma. Cum şederea la Roma era mai lungă, ne-am putut planifica vizitele mai organizat în timp. Imensa Catedrală Sf. Petru — a cărei cupolă domină prin grandoare întregul oraş, Muzeul Vaticanului şi Sixtina au epuizat o zi întreagă. Vizitarea Sixtinei este asemănătoare unui nesfîrşit pelerinaj. Sute de oameni stau în ordine şi-şi aşteaptă rîndul să intre într-o sală care adăposteşte fresce de o imensă valoare artistică. Pictura lui Michelangelo şi-a păstrat intactă culoarea şi forţa de emoţionare. Au urmat : Pantheonul (datînd din timpul lui Adrian), Forurile romane, Coloseul — ale cărui ziduri rămase pînă azi dau exactă ideea splendorii şi măreţiei antice ; Columna lui Traian — dominînd Forum-ul lui Traian — peste care nu se poate trece fără a pomeni emoţia reală şi justificată care cuprinde pe călătorul venit aci din nordul Dunării. Vizităm apoi Via Appia, Castel Sant Angelo (construit ca mausoleu al lui Adrian, acesta a fost apoi refugiul papilor şi închisoarea în care s-a petrecut drama Floriei Tosca), Capitoliul, Fîntîna Trevi, Piaţa Spaniei, Monumentul mai recent — al lui Victor Emanuel al II-lea, biserica „Sf. Petru în lanţuri" (aducînd zilnic o afluenţă continuă de vizitatori care vin să-l admire pe Moise — gigantul lui Michelangelo), iar ca final în Vila Borghese vizităm şi fosta Academie Română de aici.

Abia acum simţim oboseala atîtor zile şi nopţi neodihnite. Abia acum şi încă multe zile după aceea ne ordonăm amintirile. Apar şi amănunte care păruseră mai puţin interesante în mulţimea lucrurilor importante trăite şi mai ales văzute. Imaginile cărţilor şi albumelor confruntate cu realitatea se completează şi se organizează retrospectiv. Istoria şi-a însemnat momentele ei majore în arta Italiei. Eternul s-a exprimat aici sensibil în trecător. Iar memoria reţine la mare intensitate ceea ce i-a fost oferit. Şi nici nu se poate altfel.

Mihaela TONITZA

SPORT

Clasamentele seriilor studențești

HANDBAL

Situația în cele două serii la încheierea turului:

Masculin:

1.	Universitatea Cluj	14 p.
2.	Medicina Tg. Mureș	14 „
3.	Știința — Institutul pedagogic Bacău	13 „
4.	Politehnica București	10 „
5.	Știința Petroșani	10 „
6.	Universitatea II București	8 „
7.	Universitatea Craiova	6 „
8.	I.C.F. București	6 „
9.	Politehnica II Timișoara	5 „
10.	Politehnica Brașov	4 „

Feminin:

1.	Universitatea Cluj	17 p.
2.	Politehnica Galați	16 „
3.	I.C.F. București	12 „
4.	Universitatea II Timișoara	13 „
5.	Institutul pedagogic Tg. Mureș	8 „
6.	Universitatea II București	6 „
7.	Institutul pedagogic Bacău	5 „
8.	I.S.E. București	4 „
9.	Politehnica Iași	4 „
10.	Politehnica București	4 „

VOLEI

Situația în clasamente după 6 etape:

Masculin:

1.	I.C.F. București	12 p.
2.	Politehnica Cluj	11 „
3.	Știința Petroșani	10 „
4—5.	Universitatea Craiova	9 „
4—5.	Politehnica Iași	9 „
6.	Construcții București	9 „
7.	Universitatea Timișoara	9 „
8.	Universitatea București	8 „
9.	Institutul pedagogic Tg. Mureș	7 „
10	Medicina București	6 „

Feminin:

1.	Universitatea Timișoara	12 p.
2.	Medicina București	11 „
3.	I.M.F. Tg. Mureș	11 „
4.	Universitatea București	8 „
5.	I.S.E. București	8 „
6.	Politehnica Galați	8 „
7.	Universitatea Iași	8 „
8.	Politehnica Brașov	8 „
9.	Institutul pedagogic Pitești	7 „
10.	Medicina Cluj	6 „

Rămîne de disputat restanța dintre Universitatea București și Institutul pedagogic Pitești.

BASCHET

Cu patru etape înaintea încheierii turului, clasamentele arată astfel:

Masculin:

1.	Politehnica Cluj	9 p.
2.	Politehnica Iași	9 „
3.	Politehnica Brașov	8 „
4.	Construcții București	8 „
5.	Știința Petroșani	8 „
6.	Institutul pedagogic Oradea	7 „
7.	Universitatea Craiova	7 „
8.	Universitatea București	7 „
9.	Medicina Timișoara	7 „
10.	Politehnica II București	5 „

Feminin:

1.	I.C.F. București	10 p.
2.	Universitatea Timișoara	9 „
3.	Institutul pedagogic Constanța	9 „
4.	Arhitectura București	9 „
5.	I.M.F. Tg. Mureș	8 „
6.	Universitatea București	7 „
7.	Medicina Cluj	7 „
8.	Construcții București	6 „
9.	Politehnica Brașov	5 „
10.	Medicina Iași	5 „

Mircea ICHIM

CRONICA MICROBISTULUI

Fine del primo tempo

Așadar, prima serie a lung-metrajului fotbalistic s-a încheiat. Prilej de bucurie pentru actori, regizori și maiștri de... culise, prilej de întristare pentru spectatori — care, săracii, au fost nelipsiți de pe stadion, fie că a plouat sau a bătut vîntul, fie că a nins ori că mercurul termometrului a trecut de 30 grade... Microbiștilor fotbalului universitar — a căror dăruire față de echipă, comparabilă numai cu cea a „tifoșilor" napolitani, este demnă de o cauză mai bună — întreruperea campionatului le-a adus o mare satisfacție dar și cîteva amărăciuni. E adevărat, craiovenii, luînd în serios îndemnul nostru din articolul „Și-au plecat olteni la titlu", s-au instalat comod în fotoliul I și e greu de crezut că marinerii lui Iancu vor procura bilete cu același număr pentru a-i putea deranja. Dar ce ne facem cu celelalte echipe de-ale noastre? Pentru că locurile din ultimul stal (11, 12, 13) nu sînt de loc călduroase iarna. Să ne referim însă la fiecare cîte puțin:

UNIVERSITATEA CRAIOVA. *Deși a avut 7 meciuri în deplasare și 6 acasă, a acumulat 17 puncte, mai mult ca oricare dintre competitoare. Cele 5 puncte „scoase" la Arad, Cluj și Timișoara i-au prins cum nu se putea mai bine și, cu toate că are un golaveraj negativ (—1), se clasează înaintea altor formații, care din acest punct de vedere îi sînt superioare: Rapid (+9), Dinamo București și Jiul (+7) sau Steaua (+5). Atît de mult i-a obsedat pe olteni această problemă a golaverajului, încît marți, în întîlnirea cu Progresul, n-au fructificat de emoție decît una din cele 5 ocazii care le-au surîs. Zadarnic au înotat în noroi și au luptat berbecește Oblemenco și Strîmbeanu (excepționali în acest meci), degeaba a reușit Jairul Craiovei (Niță) să-i împleticească pe apărătorii Progresului că mingea udă și grea n-a mai vrut să egalizeze golaverajul general. Și-atunci, vrînd-nevrînd, băieții au amînat această soluționare pînă la primăvară, în prima etapă a returului, cînd vor sta față-n față cu Dinamo București pe pămînt oltenesc.*

După meci, în cabine (cînd sărutările și felicitările mai încetaseră), am ghicit totuși pe fețele pline și ele de fericire ale lui Papuc I, Mincă și Stănescu cîte o umbră. Bucuria succesului colegilor nu-i făcuse să uite de „problemele" lor, pe care, din păcate, conducerea clubului — mulțumită de rezultatele prezentului — le neglijează. Iată, dar, că nici în tabăra „campionilor" (de iarnă) nu merg toate ca pe roate!

UNIVERSITATEA CLUJ. *Cînd la Craiova s-a fluierat sfîrșitul celor 90 de minute mi-am amintit de suporterii clujeni. Vedeți, dumneavoastră, oltenii au devenit acum mai catolici decît li s-a cerut; au aplaudat puțin și... au plecat liniștiți acasă. Pe microbiștii de pe Someș i-am văzut cîntîndu-i lui Ivansuc „Mulți ani trăiască" și aprinzînd torțe numai pentru un 2—1 chinuit, dar dacă ar fi fost primii din țară! Toamna aceasta însă clujenii au fost lamentabili. Locul 11 este exact cel care-l merită. Cauzele comportării lor penibile? Le-am mai spus: prea mulți „veterani" care au cam terminat cu fotbalul (Costin, Alexandru, Vasile, Ivansuc, Adam), lipsa unei concepții de joc unitare, nepriceperea antrenorului Mladin... (Evident, vor mai fi și alte cauze pe care nu le cunoaștem noi).*

POLITEHNICA TIMIȘOARA. *Are, ca și colega clujeană, tot 10 puncte (locul 12). A reușit partide frumoase (cu Dinamo București, Steaua, Rapid, Farul sau Progresul), dar a și jucat catastrofal uneori. Și-a schimbat des antrenorii, și-a schimbat și formația de bază. Beneficiază de multe elemente foarte dotate, dar nu are un atacant incisiv, care să se bată pentru minge și să tragă periculos (Regep e cam lent, iar soluția cu Surdan la înaintare nu poate fi decît haină pentru vreme rea). Și mai grav este că tovarășii din conducerea secției și a clubului continuă să se amestece în treburile tehnice pe care nu le prea pricep.*

C.S.M.S. Iași. *Este o enigmă. Uneori joacă bine în deplasare și prost acasă. Ziceam odată că ieșenii au cam uitat ce i-a învățat Teașcă și că antrenorul Botescu trebuie să le mai arate și el cîte ceva. Drepți să fim, nu prea se vede. Să mai așteptăm...*

POLITEHNICA BUCUREȘTI. *I se cuvin, din păcate, și ei cîteva cuvinte critice. N-a terminat meciurile dar în cel mai bun caz poate totaliza 16 puncte și să egaleze pe prima clasată. Șanse sînt puține. Păcat! Dacă în 12—13 etape echipa nu s-a putut plînge nici măcar o dată de vreun arbitraj vitreg sau de vreun necaz prilejuit de federație — e păcat că nu a realizat mai mult. Nici ca joc, nici ca rezultate! Numai dacă va „prinde" un retur ca astă-primăvară poate spera Politehnica la „A". Pentru aceasta însă se simte nevoia unui bisturiu și a unui chirurg. Poate se vor găsi în timpul iernii!*

Cele de mai sus nu reprezintă decît cîteva fugare constatări. Revista noastră își propune ca în lunile următoare să analizeze pe larg, temeinic și cu sprijinul tuturor factorilor în cauză, comportarea fiecăreia dintre cele 5 divizionare studențești.

În încheiere ne adresăm Federației de fotbal. În martie 1966 revista noastră v-a adus critici pentru greșita orientare de a nu trimite peste hotare — în timpul pregătirilor pentru retur — nici o formație studențească. (S-a ajuns astfel la situația nefirească, bineînțeles — ca aceastea să se prezinte, după cîteva antrenamente pe zăpadă, față-n față cu echipe care veneau după lungi turnee în țări calde). Am fi fericiți ca în timpul vacanței de iarnă a studenților să avem motive a vă aduce — în această direcție — numai laude!

G. MITROI

Fază din meciul de fotbal Universitatea Craiova—Progresul

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii". București. Redacția: Str. Brezoianu, 13. Telefon: 14 02 15.